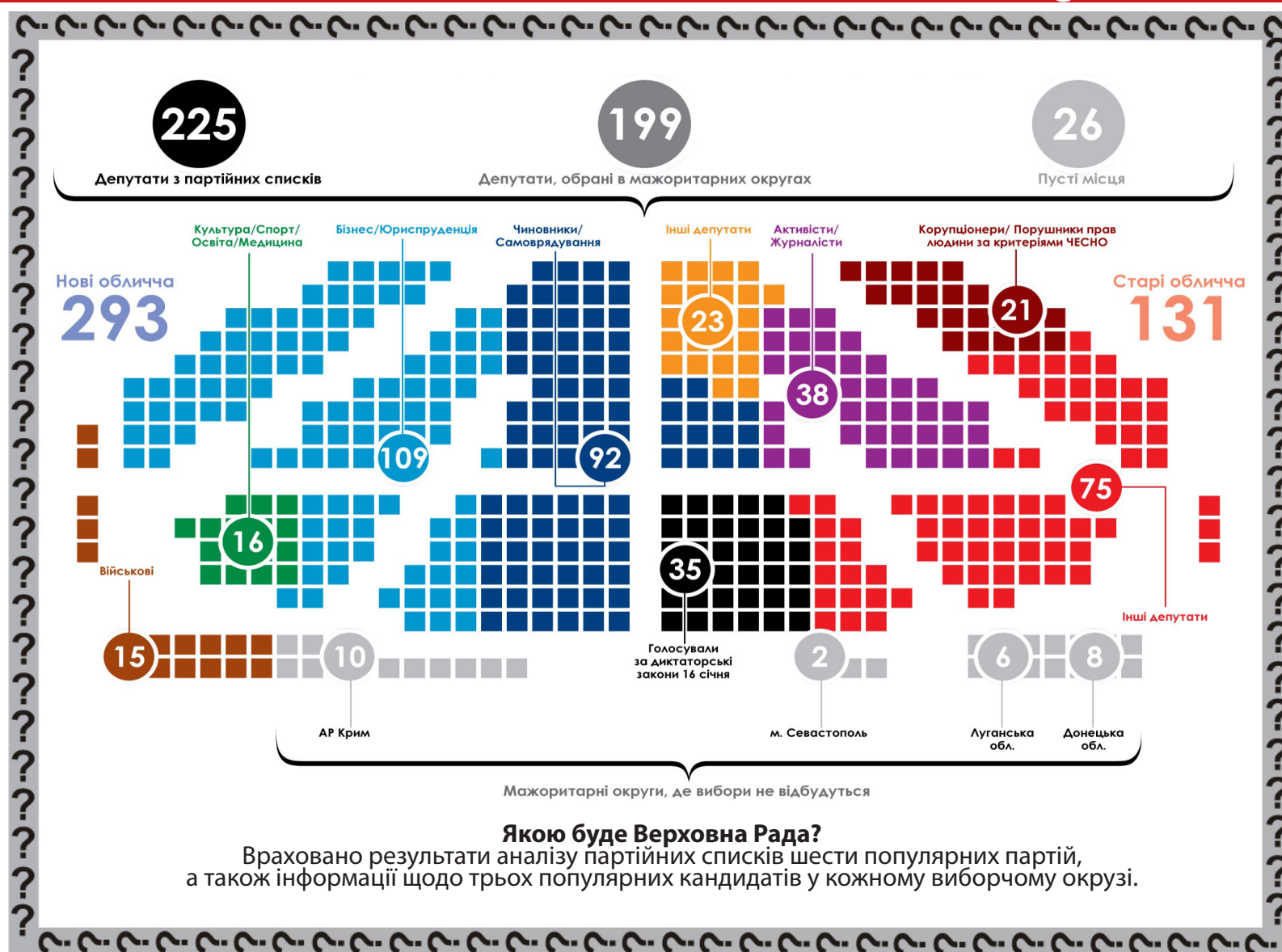

Wyniki wyborów na Wołyniu

26 października odbyły się przedterminowe wybory do Rady Najwyższej Ukrainy. Przedstawiamy uwadze naszych Czytelników wyniki głosowania na Wołyniu.

W jednomandatowym okręgu wyborczym nr 19 (m. Włodzimierz Wołyński) zwyciężył Ihor Huż, kandydat z partii «Front Ludowy». Zgodnie z wynikami głosowania, opublikowanymi na stronie Centralnej Komisji Wyborczej, otrzymał on 30,69 proc. głosów. Główny jego rywal, pozapartyjny kandydat Kostiantyn Zinkewycz otrzymał 17,33 proc. Na trzecim miejscu znalazł się kandydat «Swobody» Jewhen Melnyk – 10,72 proc.

W okręgu wyborczym nr 20 (m. Horochów) zwyciężył kandydat pozapartyjny Serhij Martyniak – 35,24 proc. głosów. Jego rywal Wołodymyr Bondar, biorący udział w wyborach z ramienia Bloku Petra Poroszenki otrzymał 20,53 proc. Trzecie miejsce zdobył Roman Karpiuk («Batkiwyszczyna»), któremu wyborcy oddali 9,08 proc. głosów.

W okręgu wyborczym nr 21 (Kowel) do Rady Najwyższej Ukrainy dostał się niezależny kandydat Stepan Iwachiw, który otrzymał 63,29 proc. głosów. Na drugim miejscu znalazł się Serhij Drużynowycz, reprezentujący polityczną partię «Siła Ludzi» z wynikiem 14,12 proc. Na trzecim miejscu – Mychajło Hetman z «Batkiwyszczyny», który uzyskał 9,5 proc. głosów.

W okręgu nr 22 (m. Łuck) z niewielką przewagą zwyciężył dowódca drugiej rotacji batalionu «Ajdar», kandydat «Frontu

Ludowego» Ihor Łapin. Wyprzedził swoją konkurentkę Irynę Konstankewycz o 28 głosów (Łapin zdobył 24,24 proc. poparcia, Konstankewycz – 24,21 proc.). Trzecie miejsce w 22. okręgu wyborczym z wynikiem 10,93 proc. głosów zdobył Roman Iwaniuk, którego popierał Blok Petra Poroszenki.

W okręgu nr 23 (Maniewiczze) zwycięstwo zdobył samodzielny kandydat Ihor Jeremiejew. Jak podaje CKW otrzymał on 40,90 proc. głosów. Drugie miejsce (22,17 proc.) zajęła Ludmyła Kyrdza popierana przez «Batkiwyszczynę». Trzeci wynik zyskał Fedir Wenisławskij z 12,88 proc. poparcia.

Według informacji, podanej na stronie CKW, wśród partii politycznych największą liczbę głosów w obwodzie wołyńskim otrzymał «Front Ludowy». Pięcioprocentowy próg wyborczy na Wołyniu, oprócz «Frontu Ludowego» przekroczyły Blok Petra Poroszenki, Radykalna Partia Olega Laszka, «Batkiwyszczyna», «Samopomicz» oraz «Swoboda». «Swoboda» jednak nie dostanie się do Rady Najwyższej Ukrainy, ponieważ nie zyskała wystarczającej liczby głosów od wyborców z całej Ukrainy.

Zgodnie z wynikami ogólnoukraińskiego głosowania do parlamentu dostaną się «Front Ludowy», Blok Piotra Poroszenki, «Samopomicz», «Opozycyjny Blok», Radykalna Partia Olega Laszka, «Batkiwyszczyna».

Maja GOŁUB

Підсумки виборів на Волині

26 жовтня відбулися позачергові вибори народних депутатів до Верховної Ради України. Пропонуємо увазі наших Читачів результати виборів на Волині.

В одномандатному виборчому окрузі № 19 (м. Володимир-Волинський) здобув перемогу висуванець від політичної партії «Народний фронт» Ігор Гузь. За результатами голосування, оприлюдненими на сайті Центральної виборчої комісії, він набрав 30,69% голосів. Основний його суперник, самовисуванець Костянтин Зінкевич, набрав 17,33 %. Третім став висуванець ВО «Свобода» Євген Мельник – 10,72 %.

У виборчому окрузі № 20 (м. Горохів) переміг самовисуванець Сергій Мартиняк – 35,24 % голосів. Його суперник Володимир Бондар, висуванець від Блоку Петра Порошенка, отримав 20,53 %. Третім у 20 окрузі став Роман Карпюк (ВО «Батьківщина»), набравши 9,08 % голосів.

Від виборчого округу № 21 (Ковель) до Верховної Ради України проходить самовисуванець Степан Івахів. Він набрав 63,29 %. На другому місці – Сергій Дружинюк від політичної партії «Сила людей», який набрав 14,12 %. На третьому місці – Михайло Гетьман від ВО «Батьківщина» з 9,5 % голосів.

В окрузі № 22 (м. Луцьк) із великим відривом переміг командир другої роти батальйону «Айдар», висуванець від «Народного фронту» Ігор Лапін. Він випередив свою основну конкурентку Ірину Кон-

станкевич на 28 голосів. Ігор Лапін набрав 24,24 %, а Ірина Констанкевич – 24,21 %. Третім у 22 окрузі став Роман Іванюк від Блоку Петра Порошенка, набравши 10,93 % голосів.

В окрузі № 23 (смт Маневичі) здобув перемогу самовисуванець Ігор Єремеев. За даними ЦВК, він набрав 40,90 % голосів. Друге місце зайняла Людмила Кирда від ВО «Батьківщина», отримавши 22,17 % голосів. Третім став Федір Веніславський із результатом 12,88 %.

За інформацією, поданою на сайті ЦВК, серед політичних партій найбільшу кількість голосів у Волинській області отримав «Народний фронт». Бар'єр у 5 % на Волині подолали «Народний фронт», «Блок Петра Порошенка», Радикальна партія Олега Ляшка, ВО «Батьківщина», Об'єднання «Самопоміч» та ВО «Свобода». Проте ВО «Свобода» не проходить до Верховної Ради України, адже політичній партії не вдалось набрати достатньої кількості голосів в Україні.

За результатами всеукраїнського голосування до парламенту проходять: політична партія «Народний фронт», «Блок Петра Порошенка», Об'єднання «Самопоміч», «Опозиційний блок», Радикальна партія Олега Ляшка, ВО «Батьківщина».

Мая ГОЛУБ

Відважно використати свій шанс

Odważnie wykorzystać swoją szansę

сторінка 2

Художня колекція Рівненського музею

Kolekcja artystyczna Rówieńskiego Muzeum

сторінка 6

Ми сфотографували 400 люблінян

Zrobiliśmy zdjęcia 400 lublinianom

сторінка 8

Цьогорічний фінал проводився у Кременці

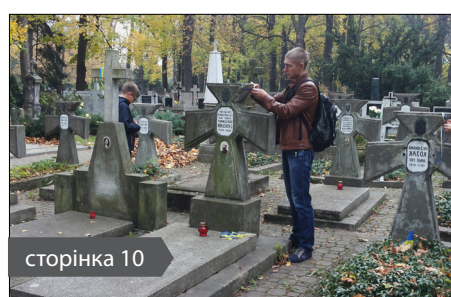
Tegoroczny finał odbył się w Krzemieńcu

сторінка 9

Тут поховані солдати армії УНР

Tutaj są pochowani żołnierze wojska URL

сторінка 10

Wybory, Ukraina i jej miejsce w świecie

Wcześniejsze wybory parlamentarne na Ukrainie wzbudziły wielkie zainteresowanie na świecie, w Europie i u naszych sąsiadów – w Polsce. Z Polski na Ukrainę przyjechała 40-osobowa delegacja parlamentarna, która miała do wykonania ważną misję. Jej zadanie polegało na obserwacji, czy wybory na Ukrainie odbywają się zgodnie z demokratycznymi standardami.

Przedstawiciele polskiego Sejmu i Senatu pojechali do kilku ukraińskich miast: Kijowa, Odessy, Winnicy, Lwowa, Charkowa i rozjechali się w teren. Część z nich wizytowała miasta na Wołyniu m.in. Łuck, Kowel czy Włodzimierz Wołyński. «Monitor Wołyński» poprosił posłów na Sejm RP Arkadiusza Mularczyka, członka Sejmowej Komisji Spraw Zagranicznych, oraz Aleksandra Sosnę, członka Klubu PO z Białegostoku, aby podzieliли się swoimi spostrzeżeniami na temat tego wydarzenia.

– Panie Pośle, jak według Pana przebiegał proces wyborczy na Ukrainie? Proszę o kilka słów oceny.

Arkadiusz Mularczyk: Odwiedziliśmy kilkanaście komisji wyborczych na Wołyniu i według naszych obserwacji wybory spełniają wszystkie demokratyczne przesłanki, jakie powinny spełniać procesy wyborcze w krajach demokratycznych i praworządnych. Nie mieliśmy żadnych zastrzeżeń. Byliśmy bardzo dobrze przyjmowani i czujemy, że tutaj jest sympatia dla Polski. My też mamy dużą sympatię dla Ukrainy i należy życzyć, żeby Ukraińcy wybrali takich parlamentarzystów, a w konsekwencji rząd, który będzie chciał dokonać realnych zmian w kraju w sferze gospodarczej, społecznej i mentalnej. To będzie proces trudny, ale muszą być podjęte zdecydowane kroki, aby państwo i społeczeństwo będzie zmierzało w kierunku pozytywnych zmian ustrojowych.

My też mamy taką sympatię dla Ukrainy i należy życzyć, żeby Ukraińcy wybrali takich parlamentarzystów, którzy będą chcieli dokonać realnych zmian w kraju w sferze gospodarczej, społecznej i mentalnej. To będzie proces trudny, ale muszą być podjęte pewne początkowe działania, które doprowadzą, że państwo będzie zmierzało w kierunku dobrych zmian.

– Białystok to dla nas, Polaków na Wołyniu, bardzo ważne miasto. Co roku uczestniczymy w Marszu Żywej Pamięci Polskiego Sybiru. Proszę wskazać, czego według Pana brakuje w życiu politycznym na Ukrainie?

Aleksander Sosna: Tak, staram się również brać udział w Marszu. A wracając do dnia dzisiejszego, myślę, że brakuje prężnie działających samorządów. Samorząd na tym najniższym szczeblu, czyli gminy, miasta czy powiatu, daje możliwość wzięcia sprawy w swoje ręce. Niezwykle ważna jest kwestia wsparcia samorządu środkami finansowymi. Samorząd powinien mieć dopływ stałych środków. Ale nie mniej ważni będą ludzie, którzy zechcą wejść w przyszłości do samorządów lokalnych. Muszą to być ludzie, którzy podejmą się tej pracy po to, aby zmieniać swoje najbliższe otoczenie, a nie dlatego, żeby dojść do władzy i zajmować się polityką. Wielu Ukraińców wyjeżdża do Polski na studia. Ważne jest, aby chcieli oni ten zdobyty багаż wiedzy i doświadczenia, przywieźć z powrotem do kraju. Bo to właśnie oni staną się siłą napędową i fundamentem reform, które winny nastąpić na Ukrainie.

– Jakich rad, z perspektywy polskich doświadczeń w Unii Europejskiej, udzieliłby Pan dzisiaj Ukrainie?

A. S.: Myślę, że Ukraińcy powinni budować lokalne wspólnoty, takie małe Ojczyzny. Muszą zjawiać się liderzy lokalni, którzy będą jednoczyli ludzi wokół pewnych celów. Tym celem może być np. naprawienie drogi w swojej wsi. Powinny powstać samorządy, które wytyczą sobie zadania i będą je powoli realizować. Trzeba zacząć zmiany od miejsca zamieszkania, miejsca pracy, zadbać o swoje najbliższe otoczenie. Państwo czy społeczeństwo buduje się od podstaw. Oczywiście walka z korupcją, nepotyzmem, z tymi patologiami jest niezbędna, ale nie mniej ważna jest też budowa na najniższym poziomie, czyli oddanie ludziom władzy i podzielenie się z nimi odpowiedzialnością, na poziomie małych Ojczyzn.

– Przynależność do UE niesie za sobą dobre i złe strony i Ukraińcy to widzą.

A. M.: Sądzę, że nie ma na dzień dzisiejszy innej i lepszej alternatywy dla Ukrainy jak UE.

UE to mechanizmy i procedury, które pomogą zmniejszyć korupcję i lepiej wykorzystać środki publiczne, daje szanse na szybszy rozwój. Ale nie ma się co oszukiwać, że to idealne rozwiązanie. Trzeba chronić swój przemysł, swoją gospodarkę, swoje lokalne firmy. Trzeba wspierać firmy lokalne, czyli dbać o rynek i przedsiębiorczość. Należy chronić i wspierać własny system finansowy, medialny i gospodarczy. Osobiście uważam, że błądem Polski było to, że np. zbyt szybko weszły duże globalne korporacje, które ograniczyły, a w wielu gałęziach wręcz zdominowały polską drobną przedsiębiorczość np. handel. Z drugiej jednak strony te wszystkie szanse i zagrożenia, jakie daje UE, jako wspólnota gospodarcza, społeczna, a przede wszystkim polityczna jest także ceną większego bezpieczeństwa naszego kraju.

A. S.: Nawijając do tematu, chciałbym przypomnieć, że myśmy byli już w zjednoczonej Europie, a państwo Jagiellonów było przykładem Unii Europejskiej. W państwie tym w zgodzie i jedności żyły obok siebie różne narodowości. «Jedność w różnorodności» – jestem zwolennikiem takiego życia. Dzisiaj zaszedłem w Łucku do kościoła, potem zwiedziłem cerkiew, następnie świątynię ewangelicką i poszedłem do synagogi, która była zamknięta. Te świątynie są

«Wielu Ukraińców wyjeżdża do Polski na studia. Ważne jest, aby chcieli oni ten zdobyty багаż wiedzy i doświadczenia, przywieźć z powrotem do kraju»

usytuowane w czterech rogach kwadratu i 100 lat temu tętniły życiem. Ówczesne społeczeństwo funkcjonowało i egzystowało wspólnie. Bez narzucania, nikt nie miał pretensji, że w niedzielę ludzie rozchodzili się do różnych świątyń, a w sobotę nikt nie miał pretensji o to, że Żydzi świętowali swój dzień. To było takie normalne.

Unia jest naprawdę dobra, a my korzystamy z niej, jednak narzuca pewne zachowania i standardy, które «zabijają» naszą indywidualność. Unia chce uniwersalizmu i standaryzowania, ale Polska stara się to wykorzystać, żeby zachować swoją odrębność.

– O czym należy wiedzieć i na co być przygotowanym przed wejściem do UE?

A. M.: Należy mieć świadomość, że w UE oprócz pewnych gwarancji i standardów to także polityczna i gospodarcza gra interesów. UE to nie jest wyłącznie «dobra ciocia», która wszystkim będzie dawała, ale to też wspólnota krajów, która najbardziej służy krajom o największym kapitale gospodarczym i politycznym.

Musimy mieć tę świadomość, że z jednej strony UE daje nam pewną bazę bezpieczeństwa i wolności, ale z drugiej strony otwieramy swój kraj, swoje rynki dla wszystkich innych krajów UE. I jak już wspominałem jest to pewne zagrożenie dla wielu branż. Ale wspólny rynek daje nam też inne

Вибори, Україна та її місце у світі

Дострокові парламентські вибори в Україні викликали значне зацікавлення у світі, в Європі та в нашої сусідки – Польщі. З Польщі в Україну прибула парламентська делегація у складі 40 осіб, якій було доручено особливу місію: спостерігати, чи вибори в Україні проходять згідно з демократичними принципами.

багаж знань і досвіду потрібно привезти назад в Україну. Адже саме вони стануть рушійною силою та фундаментом реформ, що мають відбутися у вашій країні.

– Якщо дивитися з перспективи польського досвіду в Євросоюзі, що б Ви порадили сьогодні Україні?

A. С.: Вважаю, що українці повинні взятися за розбудову місцевих спільнот, своїх малих батьківщин. Повинні з'явитися локальні лідери, які об'єднують людей навколо певної мети. Цією метою може стати, наприклад, ремонт дороги у своєму селі. Потрібно створювати органи самоуправління, які визначають завдання й поступово будують їх реалізовувати. Треба впроваджувати зміни на місці проживання, місці роботи, щоб подбати про своє найближче оточення. Спочатку будується фундамент держави та суспільства. Звичайно, потрібна боротьба з корупцією, кумівством, необхідно викоринювати ці патології, але не менш важлива розбудова найнижчого щабля, тобто на рівні малої батьківщини потрібно віддати владу людям і розподілити між ними відповідальність.

– Членство в ЄС має добрі та погані сторони, й українці це бачать.

A. M.: Я думаю, що на сьогоднішній день іншої та кращої альтернативи, ніж ЄС, для України немає. ЄС, передусім, це механізми й процедури, котрі допоможуть стримувати корупцію та краще використовувати суспільні кошти, це шанс на прискорення розвитку. Але не треба теж себе переконувати, що це ідеальний вихід. Потрібно подбати про збереження своєї промисловості, своєї економіки, своїх локальних фірм. Треба зміцнювати та відстоювати власну фінансову, медійну та економічну системи. На мою думку, помилкою Польщі було те, що, наприклад, швидкими темпами в країну ввійшли великі глобальні корпорації, які притиснули, а в деяких галузях підпорядкували собі дрібних польських підприємців. Проте, з іншого боку, всі ці можливості й небезпеки, котрі дає членство в економічній, громадській, а передусім у політичній спільноті Європейського Союзу – це ціна, яку потрібно заплатити за безпеку країни.

– Пане депутат, як, на Вашу думку, проходить виборчий процес в Україні? Оцініть його кількома словами.

Аркадіуш Мулярчик: Ми відвідали кільканадцять виборчих комісій на Волині й помітили, що вибори проводилися за всіма демократичними принципами, яких потрібно дотримуватися у виборчому процесі в демократичних і правових державах. У нас не виникло зауважень. Нас дуже добре прийняли й ми відчули, що тут Польщу люблять. Ми теж любимо Україну й бажаємо, щоб українці вибрали тих парламентарів, а в кінцевому результаті й уряд, які зможуть провести в країні реальні зміни в суспільній, економічній і ментальній

«Чимало українців приїжджають до Польщі на навчання. Важливо, щоб вони усвідомлювали, що той здобутий багаж знань і досвіду потрібно привезти назад в Україну»

сферах. Це буде нелегкий процес, але потрібно розпочати рішучі дії, які сприятимуть тому, що в країні настануть позитивні зміни в устрої.

– Для нас, волинських поляків, Білосток – це дуже важливе місто. Щороку ми беремо участь у Марші живої пам'яті польського Сибіру. Чого, на Вашу думку, не вистачає в політичному житті в Україні?

Александр Сосна: Я також завжди стараюся брати участь у Марші. А якщо говорити про сьогоднішній день, думаю, що вам не вистачає активної діяльності органів самоврядування. Самоврядування на найнижчому рівні, тобто села, міста чи району, дає можливість взяти справи у свої руки. Надзвичайно важлива фінансова підтримка органів самоврядування. Вони повинні отримувати постійні грошові надходження. Не менш важливо, які люди в майбутньому ввійдуть до органів місцевого самоврядування. Це повинні бути особи, що взялися за цю справу, бажаючи змінити своє найближче оточення, а не з метою отримання влади та політичної кар'єри. Чимало українців приїжджають до Польщі на навчання. Важливо, щоб вони усвідомлювали, що той здобутий

A. С.: Якщо продовжувати тему, то я хотів би нагадати, що ми вже були в об'єднаній Європі, а держава Ягелонів була праобразом Євросоюзу. В цій державі разом у злагоді та єдності проживали різні народи. «Єдність у різноманітті». Я прибічник такого життя. Сьогодні я зайшов до луцького костелу, потім відвідав церкву, пізніше – храм євангелістів і вирушив до синагоги, яка була замкнена. Ці святині розташовані в чотирьох кутках квадрату й 100 років тому вони були сповнені життя. Тодішнє суспільство функціонувало та існувало разом. Ніхто нічого не нав'язував, ніхто не виставляв претензій, що в неділю люди розходилися різними храмами, а в суботу ніхто не мав претензій до того, що євреї святкували свій день. Це було нормально.

Євросоюз дає нам вигоди, а ми ними користуємося. От тільки він нав'язує певні схеми й стандарти, які «вбивають» нашу індивідуальність. ЄС потрібні ці універсальність і стандартизація, але Польща старається в цьому всьому зберегти власну індивідуальність.

– Що потрібно знати й до чого готуватися перед вступом до ЄС?

A. M.: Потрібно усвідомлювати, що Європейський Союз – це не тільки певні гарантії та стандарти розвитку, але й економічна та політична гра інтересів. ЄС – це не тільки «добра тітка», яка всім роздаватиме, а гра інтересів держав із найбільшим економічним і політичним капіталом.

Ми повинні усвідомлювати, що, з одного боку, вона надає нам певну базу безпеки та свобод, але, з другого, ми відкриваємо свою країну, свої ринки для всіх інших країн Євросоюзу. Це створює певну загрозу для багатьох галузей промисловості та економіки. Однак спільний ринок створює для нас також інші можливості. Європейський Союз – це єдиний ринок і спільна марка, яка сприяє конкурентоспроможності

Trzeba chronić swój przemysł, swoją gospodarkę, swoje lokalne firmy. Trzeba wspierać firmy lokalne, czyli dbać o rynek i przedsiębiorczość. Należy chronić i wspierać własny system finansowy, medialny i gospodarczy.

możliwości. Rynek UE jest jednolitym i marka UE, w której jest Polska to mocna światowa marka.

– **Jaką ochronę przed taką dominacją mocniejszych państw będzie mogła mieć Ukraina?**

A. S.: Są pewne standardy, procedury, prawa, które statuuja pewne gwarancje dla wszystkich krajów UE. Ale musimy odpowiedzieć sobie na pytanie – co jest naszym celem? Unia, mimo tych zagrożeń, daje nam standardy, bezpieczeństwo ekonomiczne, wolny przepływ osób, kapitału... I są to pewne wartości. Na chwilę obecną, jak widzimy, jest to więcej szans.

– **Czy będziemy się wspierać nawzajem w przestrzeni europejskiej?**

A. M.: Mam takie przekonanie, że jest to w interesie Ukrainy i Polski. Mamy interes w tym, aby Ukraina była krajem demokratycznym państwem prawa, by jak najszybciej przystąpiła do UE, bo zwiększy to także obszar naszego bezpieczeństwa osobistego i gospodarczego. Leży to w naszym żywotnym interesie. Ale też będziemy ze sobą niebawem konkurować, bo przecież firmy, które są np. w Nowym Sączu czy w Warszawie, za chwilę będą konkurować z przedsiębiorstwami, które są w Łucku czy we Lwowie. Więc podkreślam, to są szanse i konkurencja. Trzeba mieć tego świadomość.

– **Czego należy życzyć Ukrainie?**

A. M.: Odważnie wykorzystać swoją szansę, która się nadarzyła. Pomimo ogromnych strat Ukraina pokazała, że ofiarnie walczy o swoją niepodległość i wolność. Jestem przekonany, że wygra tą walkę. Teraz jest szansa, żeby zbliżyć się do Europy i przeprowadzić reformy, które Ukrainę podniosą na wyższy poziom, jeśli chodzi o standardy demokratyczne, państwa prawa i rozwój gospodarczy kraju.

A. S.: A ja życzę wytrwałości Ukraińcom w obranym kierunku, mimo różnych przeszkód, które mogą wystąpić. Warto pamiętać, że jedność tkwi w różnorodności. Niech Ukraińcy pozostaną różni w tej jedności, jaką stanowi Unia Europejska. Idźcie sami tą drogą, a my będziemy wytrwale was wspierać, bez narzucania naszego zdania.

Rozmawiał Walenty WAKOLUK

Потрібно подбати про збереження своєї промисловості, своєї економіки, своїх локальних фірм. Треба зміцнювати та відстоювати власну фінансову, медійну та економічну системи.

Польщі. Це потужна світова марка.

– **Як Україна зможе себе вберегти від домінування сильніших держав?**

A. С.: Існують певні стандарти, процедури, закони, які надають гарантії для всіх країн ЄС. Проте ми повинні відповісти собі на запитання: «Яка наша мета?» Євросоюз, незважаючи на загрози, дає нам стандарти, економічний захист, свободу пересування людей, капіталу... А це певні цінності. На сьогодні, як бачимо, членство в ЄС дає більше шансів.

– **Чи ми будемо один одного підтримувати в європейському просторі?**

A. M.: На мою думку, це міститься передусім у площині інтересів Польщі й України. Польща особисто зацікавлена в тому, щоб Україна була

демократичною державою, щоб якнайшвидше вступила в ЄС, бо це розширює простір нашої економічної та особистої безпеки. Це в наших інтересах. Але водночас ми станемо конкурентами, бо підприємства, які, наприклад, є в Новому Сончі чи у Варшаві, незабаром почнуть конкурувати з підприємствами у Луцьку чи у Львові. Тож я підкреслюю, що це водночас шанс і конкуренція. Потрібно це усвідомлювати.

– **Що Ви можете побажати Україні?**

A. M.: Відважно використати той шанс, який ви сьогодні отримали. Незважаючи на великі втрати, Україна показала, що жертовно бореться за свою незалежність та свободу. Переконаний у тому, що Україна переможе. Нині з'явився шанс наблизитися до Європи та провести такі реформи, які дадуть Україні можливість піднятися на вищий щабель у розвитку демократичних свобод, законодавчої бази та економічних стандартів.

A. С.: А я бажаю українцям витривалості у вибраному напрямку, незважаючи на різні перешкоди, які можуть виникнути. Варто пам'ятати, що єдність полягає в різноманітності. Нехай українці залишаються різними в тій спільноті, якою є Євросоюз.

Ідьте самі цим шляхом, а ми будемо постійно вас підтримувати, не нав'язуючи своєї думки.

Розмовляв Валентин ВАКОЛЮК

Manipulacje wyborcze

W trakcie wcześniejszych wyborów parlamentarnych do Rady Najwyższej nie obeszło się bez manipulacji. Stosowanie technologii manipulacyjnych nie gwarantuje 100 % sukcesu, jednak dodaje szans do zdobycia pierwszeństwa w walce wyborczej.

Mimo tego, że według prawa wyborczego, jakakolwiek reklama polityczna w ostatnim dniu przed wyborami jest zakazana, w «dniu ciszy» w Łucku można było zobaczyć ukrytą zewnętrzną reklamę partii politycznych.

Na ulicy Hłuszec w Łucku w przededniu wyborów pozostawiały billboardy z hasłem «Czas się jednoczyć!», które w kampanii wyborczej były stosowane przez «Blok Petra Poroszenki». Kolory i sposób ukształtowania tekstu pozwalają stwierdzić, że była to ukryta reklama. Na tej samej ulicy znajdował się billboard z hasłem «Moim wyborem jest zwycięstwo». Stosowane w nim kolory i styl były właściwe dla reklamy partii PA «Ojczyzna».

W Nowowołyńsku i innych miejscowościach okręgu nr 19, gdzie kandydatem «Frontu Narodowego» był Ihor Huż, w «dniu ciszy» wisiał billboard z napisem «Ihor przyjdzie – zrobi porządek». Nawiasem mówiąc, kandydat zdobył zwycięstwo w wyborach. Ponadto, w imieniu kandydata Ihora Huzia wyborcy we Włodzimierzu Wołyńskim otrzymywali sms-y z nieznanego numeru o następującej treści: «Zapraszam na głosowanie za nowy kraj. Ihor Huż». Na swoich agitacyjnych billboardach w czasie kampanii wyborczej Ihor Huż stosował logotypy «Bloku Petra Poroszenki» i «Frontu Narodowego», tłumacząc się, że wspiera koalicję dwóch sił politycznych w parlamencie.

Im było bliżej wyborów, tym więcej na Wołyniu pojawiało się ulotek i gazet z elementami antyreklamy kandydatów do parlamentu. W przededniu wyborów parlamentarnych ukazała się gazeta «Prawda o kandydatach», którą wrzucano do skrzynek pocztowych mieszkańców Łucka. Opublikowane w niej artykuły to antyreklama przeciwko kilku kandydatom w okręgu 22. Gazeta pojawiła się na zlecenie organizacji pozarządowej «Bojkot». Wydanie tej gazety łamie prawo, ponieważ została ona wydrukowana na koszt przedstawicieli organizacji pozarządowej. Według cz. 6. art. 68 Ustawy Ukrainy «O wyborach deputowanych ludowych Ukrainy» takie materiały mogą być finansowane wyłącznie z funduszy wyborczych kandydatów i partii. Używanie własnych kosztów partii, kandydatów czy finansowanie z innych źródeł w kampanii przedwyborczej, w tym z inicjatywy wyborców, jest zakazane.

We Włodzimierzu Wołyńskim nieznanе osoby rozpowszechniały ulotki z antyreklamą przeciw Ihorowi Huziowi i partii «Samopomoc». Rozpowszechniano również ulotki przeciw kandydatowi Serhijowi Martyniakowi. Aktywiści rozdawali je ludziom, jeździli po wsiach i

namawiali, aby na niego nie głosować. Mimo wszystko Serhij Martyniak zwyciężył w 20 okręgu wyborczym (m. Horochów).

Prawo Ukrainy nie zakazuje agitowania przeciw komuś. Jednak informacja musi mieć charakter prawdziwy.

Niektóre wołyńskie gazety i wydania internetowe umieszczały ukrytą reklamę. Według danych Instytutu Informacji Masowej, Wołyń posiada czwarte miejsce w nadawaniu ukrytej reklamy wśród innych obwodów Ukrainy w trakcie kampanii przedwyborczej.

Zgodnie z prawem, wszystkie materiały agitacyjne o kandydatach wyświetlane w mediach muszą mieć oznakowanie «reklama polityczna», «agitacja przedwyborcza» lub «materiał agitacji przedwyborczej». Według Ustawy Ukrainy «O reklamie», reklama musi być oddzielona od innej informacji, niezależnie od formy i sposobów rozpowszechniania, żeby odbiorca rozumiał, że to jest reklama.

Natomiast wydanie specjalne październikowego numeru gazety komunalnej «Łucki Zamek», założycielem której jest Łucka Rada Miejska, zostało całkiem poświęcone agitacji na kandydata w okręgu 22 Romana Iwaniuka. Nie było tam oznakowania o płatnej reklamie politycznej i informacji o wydrukowaniu gazety kosztem funduszy wyborczego. Analogiczna sytuacja dotyczyła specjalnego wydania gazety «Widomosti.info», która poświęciła je głównie kandydatowi Romanowi Iwaniukowi.

Niektórzy kandydaci w celu agitacji wykorzystywali działalność fundacji charytatywnych. Na przykład na początku października, podczas spotkania z Ihorem Jeremejewym, kandydatem w okręgu wyborczym 23 (miasteczko Maniewiczze), który później wygrał w wyborach, jego pomocnicy wręczyli koperty z pieniędzmi kilku wyborcom na wsi Pokaszczów. Obserwatorzy sieci pozarządowej OPORA nagrali to na wideo. Niektórzy wyborcy dostali certyfikaty pieniężne od Wołyńskiej Obwodowej Fundacji Charytatywnej «Wołyńska Rodzina». Na każdym certyfikacie było zaznaczone «Przy wsparciu Ihora Jeremejewa». Według cz. 14 art. 74 Ustawy Ukrainy «O wyborach deputowanych ludowych Ukrainy», płacenie kosztów wyborcom i instytucjom w trakcie agitacji, udostępnienie im bezpłatnych towarów lub innych wartości materialnych jest zakazane. Te działania są uznane za przekupstwo wyborców.

Maja GOŁUB

Виборчі маніпуляції

У виборчій кампанії з проведення позачергових виборів до Верховної Ради не обійшлося без маніпуляцій. Застосування маніпуляційних технологій не гарантує 100 % успіху, проте додає шансів стати першим на виборчих пeregонах.

Попри те, що відповідно до законодавства України будь-яка політична реклама в останній день перед виборами заборонена, у «день тиші» в Луцьку можна було побачити зовнішню приховану рекламу політичних партій.

На вулиці Глушець напередодні виборів були розміщені білборди з гаслом «Час єднатись!», котре у виборчій кампанії використовував «Блок Петра Порошенка». На цій же вулиці був розміщений білборд у фірмовому стилі ВО «Батьківщина» з гаслом «Мій вибір – перемога».

У Нововолинську та інших населених пунктах округу № 19, де балотувався кандидат від «Народного фронту» Ігор Гузь, у «день тиші» висів білборд із написом «Ігор прийде – порядок наведе». Кандидату, до речі, вдалося перемогти на виборах. Окрім того, від імені Ігоря Гузя виборці у Володимирі-Волинському отримували sms-повідомлення з текстом: «Запрошую проголосувати за нову країну. Ігор Гузь». На своїх агітаційних білбордах кандидат використовував логотипи «Блоку Петра Порошенка» та «Народного фронту», посягаючи це тим, що підтримує коаліцію двох політичних сил у парламенті.

Чим ближче до виборів, тим більше на Волині з'являлося листівок, газет з елементами «чорного піару» проти кандидатів у депутати. Напередодні парламентських виборів з'явилася газета «Правда про кандидатів», яку вкидали до поштових скриньок лучан. У ній були статті про кількох кандидатів, які балотувалися в округі № 22. Замовником друку була громадська організація «Бойкот». Випуск цієї газети не відповідає вимогам законодавства, оскільки вона виготовлена за гроші представників громадської організації. Відповідно до ч. 6. ст. 68 Закону України «Про вибори народних депутатів України» такі матеріали можуть друкувати лише за кошти виборчих фондів кандидатів та партій. Використання власних коштів партій, кандидатів у депутати чи коштів з інших джерел для проведення передвиборчої агітації, у тому числі й з ініціативи виборців, забороняється.

У Володимирі-Волинському невідомі розповсюджували листівки проти кандидата Ігоря Гузя та Об'єднання «Самопоміч». Антиагітаційні листівки поширювали також проти кандидата в народні депутати Сергія Мартиняка. Крім того, активісти їздили селами з закликами не голосувати за нього. Однак це не завадило Сергію Мартиняку перемогти у ви-

борчому окрузі № 20 (м. Горохів).

Відповідно до чинного законодавства агітувати проти не заборонено, але інформація має бути достовірною, без наклепницького характеру.

Деякі волинські газети та Інтернет-видання розміщували приховану рекламу. За даними Інституту масової інформації, під час передвиборчої кампанії Волинь за кількістю джинси в ЗМІ зайняла четверте місце серед інших областей України.

Відповідно до законодавства всі агітаційні матеріали про кандидатів, що подають ЗМІ, повинні мати позначки «політична реклама», «передвиборна агітація» або «матеріал передвиборної агітації». Згідно з Законом України «Про рекламу», реклама має бути чітко відокремлена від іншої інформації, незалежно від форм чи способів розповсюдження ЗМІ, таким чином, щоб її можна було ідентифікувати як рекламу.

Натомість спецвипуск жовтневого номера міської комунальної газети «Луцький замок», засновником якої є Луцька міська рада, був повністю присвячений агітації за кандидата в окрузі № 22 Романа Іванюка. Там не було позначки про платну політичну рекламу й інформації про друк газети за кошти виборчого фонду. Аналогічна ситуація зі спецвипуском газети «Відомості.інфо», що також був присвячений Роману Іванюку.

Окремі кандидати в депутати для агітації використовували діяльність благодійних фондів. Наприклад, на початку жовтня під час зустрічі з Ігорем Єремеевим, кандидатом у народні депутати у виборчому окрузі № 23 (сmt Маневичі), котрий пізніше здобув перемогу, його помічники вручили конверти з грошима кільком виборцям у селі Покачів. Спостерігачі Громадянської мережі ОПОРА зафіксували це на відео. Деякі виборці отримали грошові сертифікати від Волинського обласного благодійного фонду «Волинська родина». На кожному сертифікаті було зазначено «За підтримки Ігоря Єремеева». Відповідно до ч. 14 ст. 74 Закону України «Про вибори народних депутатів України» проведення агітації в поєднанні з наданням виборцям чи установам коштів або безоплатно товарів чи інших матеріальних цінностей забороняється. Такі дії – це непрямий підкуп виборців.

Мая ГОЛУБ

Emigracja Polaków – narodowa tragedia czy polityczna propaganda?

Czesław Mozil, opisując trudy emigracji, śpiewa: «Nienawidzę cię, Polsko». Teledysk wywołał skrajne emocje i burzę komentarzy w internecie. Czy współczesna emigracja Polaków to narodowa tragedia czy polityczna propaganda, próbują dla Polskiej Agencji Prasowej rozstrzygnąć eksperci z Uniwersytetu Jagiellońskiego i Polskiej Akademii Nauk.

Ich diagnoza jest zgodna: kiedyś Polacy emigrowali z powodów politycznych, nierzadko zmuszani do tego przez władze PRL. Dziś decydują samodzielnie, by gdzieś indziej spróbować szczęścia zawodowego, osobistego, rodzinnego. Jednak nie tracą kontaktu z ojczyzną za sprawą instytucji polonijnych oraz portali internetowych, dzięki którym Polska jest wszędzie.

Polityczna propaganda

Jak twierdzi prof. Dorota Praszałowicz z Instytutu Amerykanistyki i Studiów Polonijnych Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, negatywny obraz procesu emigracji kreują przede wszystkim politycy, którzy decyzje Polaków o opuszczeniu ojczyzny wykorzystują do propagandy politycznej. – Łatwo jest powiedzieć, że ci, którzy teraz rządzą, rządzą źle, i to z ich winy trzeba wyjeżdżać i najlepiej już nigdy nie wracać. W ten sposób tworzona jest atmosfera zagrożenia. Z kolei w krajach Zachodu niektórzy politycy straszą zbyt liczną (ich zdaniem) imigracją. Obie strony traktują migrantów przedmiotowo – mówi profesor.

Złe skojarzenia

Według specjalistki z UJ emigracja źle się kojarzy z powodów, z jakich była podejmowana w przeszłości. Polacy opuszczali ojczyznę w czasach zaborów, wojen i PRL-u – jednym słowem wtedy, kiedy było źle. Dzisiaj Polska – twierdzi profesor z UJ – jest samodzielnym, pewnym siebie krajem, a Polacy zwykle wyjeżdżają z własnej woli, aby stać się częścią europejskiej i światowej wspólnoty. Nie ma – zdaniem prof. Praszałowicz – obaw, by Polacy stracili związek z krajem pochodzenia. Dzięki instytucjom polonijnym oraz nowoczesnym i szybkim sposobom komunikowania się i transportu migranci utrzymują kontakt z polskimi krewnymi i nie zapominają o rodzinnych tradycjach.

Emigracja jako rezultat demokracji

Zdaniem profesor należy cieszyć się z tego, że Polacy, tak jak obywatele innych w pełni demokratycznych państw, mogą swobodnie podróżować. Wyjazd za granicę nie zawsze był łatwy. W czasach PRL-u problemem było uzyskanie paszportu, teraz bez niego Polacy swobodnie podróżują w granicach Unii Europejskiej. Właściwie każdy może podjąć pracę za granicą. Wyjazd ułatwiają też tzw. sieci migracyjne, czyli więzi społeczne pomiędzy migrantami, byłymi migrantami i niemigrantami. Ich powstawanie i rozwój ułatwiają nowoczesne sposoby komunikowania się, gdzie szczególnie rolę odgrywa internet, oraz dostępność różnorodnych środków transportu. Dzięki sieciom migracyjnym przyszli migranci mogą dowiedzieć się o zaletach i wadach nowego miejsca, mogą też liczyć na pomoc w aklimatyzacji.

Dlaczego wyjeżdżamy?

Polacy – mówi prof. Praszałowicz – od wieków emigrują, z różnych powodów. Przede wszystkim po to, by poprawić swoją sytuację życiową. «Różnice standardu życia oraz poziomu wynagrodzeń między Polską a Zachodem są oczywiście i czynią wyjazd atrakcyjnym» – zauważa specjalistka z UJ. Na stałe lub czasowe pobyty w innym państwie decydują się często ludzie dynamiczni, przedsiębiorczy, odważni, samodzielni. Badacze nazywają to selektywnością migracji. Ale selekcja może też być negatywna – niektórzy wyjeżdżają po to, aby uciec – np. od rodziny, która im ciąży, przed wymiarem sprawiedliwości. Inni, np. osoby z

grupy LGBT (lesbijki, geje, osoby biseksualne oraz transpłciowe), chcą wyzwolić się od stygmatyzacji, naznaczenia społecznego, które jest przyczyną niechęci wobec nich.

Niż demograficzny, starzejące się społeczeństwo

Zgodnie z raportem Komitetu Badań nad Migracjami PAN poakcesyjna emigracja oznacza ubytek urodzeń sięgający kilkudziesięciu tysięcy osób rocznie (liczby nie uwzględniają dzieciności Polek za granicą). Na skutek emigracji następuje intensyfikacja procesu starzenia się społeczeństwa. Zakładając, że emigranci czasowi ani ich dzieci nie powrócą do kraju, by tu się osiedlić, a w konsekwencji liczba urodzeń w Polsce będzie mniejsza o 10 proc., wówczas stan ludności będzie w 2035 r. mniejszy o dodatkowe 2,5 mln osób.

Jak powiedział PAP prof. Marek Okólski z Komitetu Badań nad Migracjami PAN, emigracja z kraju, w którym obserwuje się ujemny przyrost naturalny – a takim jest Polska – może budzić niepokój, jednak nie należy wpadać w «panikę emigracyjną». Jak zauważa, wszystkie kraje europejskie wyżej rozwinięte od Polski zanim weszły na drogę nowoczesnego i zrównoważonego rozwoju ekonomicznego, pozbyły się nadmiaru ludności poprzez emigrację. Nie odbywało się to jednak w sytuacji ujemnego przyrostu naturalnego. – Na razie nie można mówić o żadnej katastrofie emigracyjnej. Nie wiemy jeszcze, jak potoczą się losy wyjeżdżających obecnie Polaków, którzy na Zachodzie mogą podjąć dobrze płatną pracę. Na pewno część z nich wróci do swoich regionów i przyczyni się do ich rozwoju gospodarczego, choć nie mamy gwarancji na to – mówi profesor.

MSZ w «Atlasie polskiej obecności za granicą» podaje, że od 18 do 20 mln Polaków i osób polskiego pochodzenia mieszka poza granicami kraju; to jedna z największych diaspor na świecie. Z lektury raportu wynika, że w USA żyje najwięcej przedstawicieli Polonii – ok. 9,6 mln osób.

Według Głównego Urzędu Statystycznego za granicą przebywa ok. 2 mln 17 tys. emigrantów czasowych (wyjechali za granicę, ale w ewidencjach widnieją jako mieszkańcy kraju).

GUS podaje też, że za granicą działa ponad 3 tysiące organizacji i instytucji polonijnych o charakterze społecznym, kulturalnym i religijnym. W USA jest ich najwięcej, bo ponad 550 (w drugiej pod tym względem Francji – prawie 400, w trzecich Czechach – 375).

Beata KOŁODZIEJ, Polska Agencja Prasowa
Fot. Krzysztof Lach

Еміграція поляків – національна трагедія чи пропаганда?

Чеслав Мозіль, описуючи складнощі еміграції, співає: «Ненавижду тебе, Польщо». Пісня та кліп викликали суперечливі емоції та коментарі в користувачів Інтернету. Сучасна еміграція поляків – це національна трагедія чи політична пропаганда? Відповідь на це питання Польському агентству преси спробували дати експерти Ягеллонського університету та Польської академії наук.

Завдяки цим мережам майбутні мігранти можуть дізнатися про переваги та вади нового місця проживання, а також розраховувати на допомогу в процесі акліматизації.

Чому ми виїжджаємо?

«Поляки, – говорить Дорота Прашалович, – протягом багатьох століть емігрують через різні причини. Перш за все, щоб покращити свою життєву ситуацію. Різниця в рівні життя та оплаті праці між Польщею та Заходом очевидна, тому виїзд приваблює. На тимчасове або постійне перебування в іншій країні зважаються динамічні, підприємливі, сміливі та самостійні люди. Дослідники називають це вибірковістю міграції. Але вибірковість може бути й негативною: дехто виїжджає, щоб утекти, наприклад, від родини, яка його обмежує, від правосуддя. Інші ж, наприклад, представники сексуальних меншин, хочуть звільнитися від осуду, соціальної ізоляції, які є причинами упередженого ставлення до них».

Демографічна криза, старіння суспільства

Згідно зі звітом Комітету дослідження міграції Польської академії наук, еміграційні процеси, котрі відбуваються після вступу Польщі до Європейського Союзу, призвели до зменшення народжуваності на кількадесят тисяч осіб щороку (не враховуючи дітей, яких польки народжують за кордоном). Унаслідок еміграції відбувається прискорення процесу старіння суспільства. Якщо припустити, що ні тимчасові емігранти, ні їхні діти не повернуться до Польщі на постійне проживання, то можна передбачити, що народжуваність у Польщі зменшиться на 10 %, а кількість населення в 2035 р. зменшиться ще на 2,5 млн осіб.

Як розповів PAP професор Марек Окульський із Комітету дослідження міграції Польської академії наук, еміграція з країни, в якій спостерігається від'ємний натуральний приріст, а до таких належить Польща, може викликати занепокоєння, однак не потрібно панікувати. Як він відзначає, всі європейські країни, в тому числі розвиненіші, ніж Польща, перед тим, як стали на шлях сучасного та збалансованого економічного розвитку, позбулися надлишку населення завдяки еміграції. Проте це не відбувалося за умов демографічної кризи. «Поки що ми не можемо говорити про якусь еміграційну катастрофу. Ми ще не знаємо, як складуться долі поляків, які залишають країну зараз і які на Заході можуть отримати добре оплачувану роботу. Безперечно, частина з них повернеться до своїх міст та долучиться до їх економічного розвитку, хоча ми не маємо щодо цього гарантій».

МЗС в «Атласі польської присутності за кордоном» інформує, що за межами країни проживає від 18 до 20 млн поляків та осіб польського походження. Це одна з найбільших діаспор у світі. У звіті вказано, що найбільше представників полонії в США – близько 9,6 млн осіб.

За даними Головного статистичного управління, за кордоном перебуває близько 2 млн 17 тис. тимчасових емігрантів (осіб, що виїхали за кордон, але за документами вважаються жителями Польщі). За кордоном працює більше 3 тис. установ та організацій польської діаспори соціального, культурного та релігійного спрямування. Найбільше їх у США (понад 550), на другому місці Франція (майже 400 організацій), на третьому – Чехія (375).

Beata KOŁODZIEJ, Польське агентство преси
Фото: Кишигоф Лях

Політична пропаганда

Як вважає професор Дорота Прашалович з Інституту американістики та полонійних студій Ягеллонського університету, негативний образ процесу еміграції створюють, перш за все, політики, які з метою політичної пропаганди використовують рішення поляків про виїзд за межі батьківщини. «Легко сказати, що ті, хто зараз керують країною, роблять це погано, і саме через це люди змушені виїжджати й ніколи не повертатися. Таким чином створюється атмосфера небезпеки, загрози. У свою чергу, в західних країнах деякі політики лякають надто великою, на їхню думку, кількістю іммігрантів. Обидві сторони використовують мігрантів як інструмент».

Погані асоціації

На думку спеціалістки з Ягеллонського університету, еміграція викликає погані асоціації через причини, з яких вона здійснювалася в минулому. Поляки виїжджали протягом окупації, воєн та періоду Польської Народної Республіки (ПНР). «Сьогодні Польща, – говорить професор, – це самостійна, впевнена в собі країна, а поляки зазвичай виїжджають добровільно, щоб стати частиною європейської та світової спільноти». На думку Дороти Прашалович, не потрібно боятися того, що переселенці втрачають зв'язок із Польщею. Завдяки полонійним організаціям та сучасним засобам спілкування, мігранти підтримують зв'язок із польськими родичами та не забувають традиції.

Еміграція як результат демократії

На думку професорки, потрібно радіти, що поляки, як і громадяни інших демократичних країн, можуть вільно подорожувати. Виїзд за кордон не завжди був простим. У часи ПНР було складно отримати закордонний паспорт, а тепер навіть без нього поляки безперешкодно подорожують у межах ЄС. Кожен може влаштуватися на роботу за кордоном. Виїзд спрощують міграційні мережі – соціальні контакти між мігрантами, колишніми мігрантами та немігрантами. Їх появі та розвитку сприяють сучасні засоби зв'язку, серед яких вагому роль відіграє Інтернет і доступність різних видів транспорту.

Stypendia dla dzieci z Polski

Polish Orphans Charity – fundacja założona przez przedstawicieli kanadyjskiej Polonii – od 2007 r. przyznaje stypendia dla uzdolnionych artystycznie dzieci z polskich sierocińców. Dzięki pomocy kilkoro młodych ludzi ukończyło szkoły muzyczne, a niektórzy zostali studentami ASP.

Fundacja powstała w 2000 roku w Toronto i została założona przez trójkę polskich imigrantów – dr Ryszardę Russ, Barta Pasowskiego i dr. Tadeusza Kralka. Tegoroczną edycję stypendiów honorowym patronatem objęły żony – prezydenta Bronisława Komorowskiego – Anna i gubernatora generalnego Kanady – Sharon Johnston.

– Działalność fundacji, polegająca na przyznawaniu stypendiów artystycznych sierotom oraz dzieciom żyjącym w rodzinach potrzebujących pomocy jest bardzo cenną inicjatywą. Stypendia są nieocenioną pomocą dla młodzieży znajdującej się w trudniejszej sytuacji życiowej, gdyż dzięki temu wsparciu mogą rozwijać swoje talenty i realizować swoje pasje – podkreśla w rozmowie z Polską Agencją Prasową pierwsza dama Anna Komorowska.

W 2007 roku fundacja zaczęła przyznawać stypendia dla uzdolnionych artystycznie dzieci z polskich domów dziecka. – Zaczęliśmy od Radomia, następnie rozszerzyliśmy to na teren całego Mazowsza. W następnej kolejności trafiliśmy do Kielc i Katowic – wspomina Krzysztof Gajewski, były prezydent Radomia, który reprezentuje fundację w Polsce.

Pieniądze, przeznaczane na stypendia, zbierane są od osób prywatnych i instytucji. Dwa razy do roku organizuje się uroczyste kolacje, podczas których zbierane są datki, m.in. poprzez aukcje prac plastycznych stypendystów.

W każdym z miast wybierana jest czwórka dzieci – dwie wskazane przez fundację, a dwie przez samorząd – które otrzymują stypendium w wysokości tysiąca dolarów kanadyjskich (CAN). W zgłoszeniu dziecko pisze o sobie, a także ma rekomendację nauczyciela.

– Wyszukiwane są dzieci uzdolnione artystycznie. Dzieci, które śpiewają, tańczą, rysują, malują, grają na instrumentach, fotografują – podkreśla Gajewski. Pieniądze ze

stypendium mogą być przeznaczone tylko na rozwój twórczości dziecka, na przykład na zakup nowego sprzętu czy kurs tańca.

– Zależy nam na tym, by dzieciom osieroconym pomóc w wyrównywaniu szans. Z częścią stypendystów nadal utrzymujemy kontakt – dodaje Gajewski – Część dzieci, biorąc udział w konkursach artystycznych informuje, że jest stypendystami fundacji Polish Orphans Charity. Czasami w mediach czytam o ich sukcesach.

W tym roku w ramach stypendiów rozdysponowane zostanie 50 tys. CAN, a liczba stypendystów przekroczy 300 osób. 20 tys. CAN trafi do dzieci z Warszawy, 20 tys. CAN do dzieci z Radomia, a 10 tys. CAN – w Katowicach. Ponadto fundacja nadal przeznacza środki na budowę placów zabaw przy domach dziecka.

Agnieszka Szymańska, Polska Agencja Prasowa

Стипендії для дітей із Польщі

«Polish Orphans Charity» – фонд, заснований представниками польської громади Канади. З 2007 р. він надає стипендії обдарованим дітям із польських дитячих будинків. Завдяки цьому кілька молодих людей закінчили музичні школи, а деякі стали студентами Академії мистецтв.

– Ми почали з Радомі, а потім розширили діяльність на весь Мазовецький регіон. Далі охопили Кельце й Катовіце, – згадує Кшиштоф Гаєвський, колишній президент Радомі, який представляє фонд у Польщі.

Гроші, призначені для стипендій, надали приватні особи та організації. Два рази на рік фонд влаштовує святкову вечерю, під час якої збирає пожертвування, в тому числі на аукціоні художніх робіт стипендістів.

У кожному з міст обирають четверо дітей (двох вибирає фонд, двох – органи місцевого самоврядування), які отримують стипендію розміром 1 тис. канадських доларів. У заявці на стипендію дитина зазначає відомості про себе та долучає рекомендаційний лист від учителя.

– Ми шукаємо художньо обдарованих дітей, які співають, танцюють, малюють, грають на музичних інструментах, фотографують, – підкреслює Гаєвський. – Гроші зі стипендії можуть бути використані тільки для творчого розвитку дитини, наприклад, на придбання нового обладнання або для курсів танців.

– Ми зацікавлені в тому, щоб дати шанс дітям-сиротам. Із частиною стипендістів продовжуємо підтримувати зв'язок, – додає Гаєвський. – Деякі з дітей, які беруть участь у художніх конкурсах, інформують про те, що вони стипендісти фонду «Polish Orphans Charity». Іноді я читаю в ЗМІ про їхні успіхи.

Цього року в рамках стипендійної програми будуть розподілені 50 тис. канадських доларів, а кількість стипендістів перевищить 300 осіб. 20 тис. доларів отримають діти з Варшави, 20 тис. – з Радомі та 10 тис. – з Катовіц. Фонд також продовжує фінансувати будівництво ігрових майданчиків при дитячих будинках.

Агнешка Шиманська, Польська агенція преси

Фонд заснували у 2000 р. в Торонто троє польських іммігрантів – Ришарда Русс, Барт Пасовський і Тадеуш Кралька. Цьогорічні стипендії призначалися під почесним патронатом дружини президента Польщі Броніслава Коморовського Анни Коморовської та дружини генерал-губернатора Канади Шерон Джонстон.

– Надання фондом стипендій художньо обдарованим дітям-сиротам і дітям із сімей, які потребують допомоги, – дуже важлива ініціатива. Стипендії – це безцінна допомога молодим людям, що перебувають у складному становищі. Завдяки підтримці діти можуть розвивати свої таланти й реалізувати свої захоплення, – наголосила в розмові з Польською агенцією преси перша леді Польщі Анна Коморовська.

У 2007 р. фонд почав надавати стипендії художньо обдарованим дітям із польських дитячих будинків.

Z wizytą studyjną w Polsce

Навчальний візит до Польщі

W dniach 13–24 października Lublin przywitał grupę studentów z Europy Wschodniej, która odwiedziła Polskę w ramach projektu Study Tours to Poland.

13–24 жовтня в Любліні гостювала група студентів зі Східної Європи. Вони відвідали Польщу в рамках проекту «Study Tours to Poland».

12-osobowy zespół młodych Rosjan, Białorusinów i Ukraińców podczas kilkunastodniowej wizyty poznawał Polskę oraz jej doświadczenia w zakresie demokracji i gospodarki wolnorynkowej. Młodzi ludzie odwiedzili najważniejsze instytucje kulturalne, samorządowe oraz oświatowe. Spotkali się, między innymi z prezydentem Lublina, władzami uczelni, dziennikarzami «Kuriera Lubelskiego», studentami oraz przedstawicielami organizacji pozarządowych. Odbili również wizyty do Sejmu RP, lubelskich muzeów i teatrów, radia akademickiego, siedzib samorządów studenckich oraz innych miejsc. Młodzież wzięła udział w licznych warsztatach dotyczących m.in. pracy w grupie, wolontariatu czy wielokulturowości oraz wysłuchała wykładów na temat Lublina, historii demokracji w Polsce czy polskiego samorządu terytorialnego. Oprócz biernego uczestnictwa w programie grupa musiała odbyć także praktyki. W związku z tym studenci przeprowadzili warsztaty dla dzieci na temat swoich państw oraz zrealizowali audycję radiową.

Podczas kolacji pożegnalnej, wieńczącej wizytę w Polsce, uczestnicy programu mieli za zadanie zaprezentować, czego nauczyli się w Lublinie. Widać było, iż wycieczka na Zachód była dla młodzieży z Rosji, Ukrainy i Białorusi nie lada przeżyciem, w czasie którego zmienili swoje spojrzenie na niektóre kwestie, szczególnie

polityczne. Uczestnicy projektu pokazali film, który nakręcili w ramach Study Tours to Poland, wysłuchaliśmy również audycji radiowej i obejrzeliśmy zdjęcia z wyprawy. Śmiechem, wyrazem podziękowania i łzom wzruszenia nie było końca. Grupa wyglądała na bardzo zżytą, choć przed przyjazdem do Lublina nikt z jej członków się nie znał. Studenci zgodnie przyznali, że projekt był dla nich ogromną przygodą i na zawsze pozostawi ślad w ich życiu. Większość z nich zamierza w przyszłości wrócić do Polski.

Study Tours to Poland to wizyty studyjne w Polsce dla studentów i profesjonalistów z krajów Europy Wschodniej. Spotkania służą poznaniu Polski i wymianie doświadczeń w zakresie demokratycznych i wolnorynkowych przemian, budowania państwa prawa, wzmacniania społeczności lokalnych i inicjatyw obywatelskich. Projekt powstał w 2004 roku i jest częścią Programu Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności. Od 2007 roku koordynatorem STP jest Kolegium Europy Wschodniej im. Jana Nowaka-Jeziorańskiego z Wrocławia.

Lubelskie wizyty w ramach Study Tours to Poland prowadzi Fundacja Działań Edukacyjnych KReAdukcja. Organizowane są one od 2010 roku, a dotychczas objęły 14 grup studyjnych.

Agnieszka BADER

12 młodych rosyjan, białorusów i ukraińców w trakcie kilkudniowego wycieczki poznawali Polskę, jej doświadczenia w dziedzinie demokracji i gospodarki rynkowej. Studenci odwiedzili najważniejsze instytucje kultury, samorządu i edukacji. Spotkali się z prezydentem Lublina, kierownictwem uniwersytetu, dziennikarzami «Kuriera Lubelskiego», studentami i przedstawicielami organizacji. Odbili również wizyty do Sejmu, lubelskich muzeów i teatrów, uniwersyteckiego radio, organizacji studentów i innych miejsc. Młodzież brała udział w licznych warsztatach, poświęconych pracy w grupie, wolontariatu, wielokulturowości i obywatelstwu. W związku z tym studenci przeprowadzili warsztaty dla dzieci na temat swoich krajów i zrealizowali audycję radiową.

Wizytę w Polsce, kończącą wycieczkę, uświetniła kolacja pożegnalna, na której uczestnicy programu mieli przedstawić, czego nauczyli się w Lublinie. Widać było, że podróż na Zachód była dla młodych osób z Rosji, Ukrainy i Białorusi niezwykłym doświadczeniem, które zmieniło ich poglądy na niektóre kwestie, szczególnie polityczne. Uczestnicy pokazali film, który zня-

li w ramach projektu «Study Tours to Poland», przedstawili radioprogramy i fotografie, zrobione podczas podróży. Dalej byli uśmiechnięci, żarliwi, słowa podziękowań i łzy wzruszenia. Grupa wyglądała na bardzo zjednoczoną, choć do przyjazdu w Lublin ci młodzi ludzie nie byli między sobą znajomymi. Studenci визнали, że projekt stał dla nich wielką przygodą i na zawsze pozostawi ślad w ich życiu. Większość z nich ma zamiar w przyszłości wrócić do Polski.

«Study Tours to Poland» – це навчальні візити студентів і спеціалістів із країн Східної Європи до Польщі. Зустрічі сприяють пізнанню країн і обміну досвідом у галузі демократичних і ринкових перетворень, створення правової держави, зміцнення місцевих громад та громадських ініціатив. Проект – частина Програми Польсько-американського фонду Свободи. Його було засновано у 2004 р. З 2007 р. координатор «Study Tours to Poland» – Колегіум Східної Європи імені Яна Новака-Єзюрського із Вроцлава.

Навчальні візити до Любліна, котрі відбуваються в рамках проекту, з 2010 р. організовує Фонд освітньої діяльності «KReAdukcja». Загалом місто відвідали 14 навчальних груп.

Агнешка БОНДЕР

Kolekcja artystyczna Rówieńskiego Muzeum Krajoznawczego

Художня колекція Рівненського краєзнавчого музею

W drugim artykule z cyklu poświęconego Rówieńskiemu Muzeum Krajoznawczemu, opowiemy o kolekcji artystycznej, która mieści się w danej instytucji.

У другій статті циклу, присвяченого Рівненському обласному краєзнавчому музею, йде мова про мистецьку колекцію, яка зберігається в цій інституції.

Historia rozwoju zbiorów artystycznych Rówieńskiego Obwodowego Muzeum Krajoznawczego pozostaje mało znana. Wiemy, że przed II wojną światową oraz w czasie okupacji niemieckiej, w muzeum krajoznawczym znajdowały się rzeczy o wysokiej wartości artystycznej z dawnych wołyńskich pałaców. Po wycofaniu się Niemców z Równego w roku 1944 z muzeum zniknęły najbardziej wartościowe eksponaty artystyczne, a pozostałe pamiątki utraciły dokumentację dotyczącą historii ich pochodzenia.

W okresie powojennym muzeum nie prowadziło konsekwentnej polityki w zakresie kształtowania zbiorów artystycznych. Wszystkie przybywające eksponaty, jak na przykład obraz «Bitwa pod Orszą» (1884 r.) polskiego malarza Józefa Męciny-Krzesza, rzeźby marmurowe Tomasza Oskara Sosnowskiego, płótna z rodzinnego majątku Karwických w Mizoczu i inne, były raczej dziełami przypadku. Wartościowe dzieła sztuki do Równego przekazały lwowskie muzea. Wśród nich znalazły się obrazy ukraińskich i polskich artystów i korecka porcelana z XIX wieku.

Sytuacja zaczęła się zmieniać dopiero w końcu lat 60-tych, kiedy do pracy w muzeum zaczęło zatrudniać pracowników ze specjalistycznym wykształceniem. W 1972 roku przyszło odgórne rozporządzenie o sprawdzeniu obiektów kulturowych w obwodzie rówieńskim pod kątem obecności w nich pamiątek historii i kultury oraz wprowadzenia ich do państwowej inwentaryzacji. To stało się podstawą stworzenia jednej z najlepszych kolekcji ikon wołyńskich na Ukrainie.

W muzeum nie istniał wydział artystyczny, więc całą pracę organizacyjną w zakresie ekspedycji wzięł na siebie Wydział Historii Religii i Ateizmu. Od samego początku ogromną pomoc muzeum wyświadczył znany badacz dawnej sztuki ukraińskiej Pawło Żółtowski, który brał aktywny udział w ekspedycjach i wspólnie z pracownikami muzealnymi odwiedził wszystkie zakątki obwodu rówieńskiego.

Już pierwsze wyniki ekspedycji przeszły najsmielsze oczekiwania. Do muzeum przywieziono ikony z XV-XVI wieku. Sądzono, że większość z nich nie zachowała się do naszych

czasów, ponieważ wiele pamiątek Wołynia zaprzepaszczono podczas wojen światowych, kampanii antyreligijnych z lat 1960–1980, kiedy to zamykano i niszczone cerkwie prawosławne. W czasie inspekcji cerkwi we wsi Riczyca rejonu zarzeczeńskiego, znaleziono pięć dawnych ikon. Wśród nich «Chrystus Pantokrator» z końca XV – początku XVI wieku oraz «Pokrow Bogurodzicy» XV wieku, które do dnia dzisiejszego stanowią ozdobę zbiorów muzealnych. W roku 1973 ze wsi Ostrowce przywieziono ikonę «Trójca Starotestamentowa» (1964 r.) malarza Semena Stepańskiego oraz majestatyczny obraz «Chrystusa Wszchemnogącego» (1592 r.) ze wsi Cepcewicz Wielkie. Później te dzieła stały się punktem odniesienia w datowaniu i atrybucji szeregu ikon z północnego Wołynia.

W maju 1976 roku, w czasie ekspedycji do rejonu sarneńskiego z udziałem Pawła Żółtowskiego, w cerkwi we wsi Lubykowicze znaleziono ikonę «Bogurodzica z prorokami», wykonaną w roku 1595 na zamówienie dubrowickiej księżnej Hanny Olszańskiej. W tym samym czasie w miejscowości Klesów, odzyskano carskie wrota oraz ikonę nadbramną z «Eucharystią i Spasem Nierukotwornym (nie stworzonym przez człowieka)» z końca XVI wieku.

W latach 1982–1991 rok ekspedycje odbywały się corocznie, a muzeum uzupełniało swoją kolekcję dziełami malarskimi z XVII oraz XVIII wieku z południowych rejonów Rówieńszczyzny.

Najbardziej udany dla muzeum był rok 1984, kiedy to autor artykułu, z pomocą pracowników muzeum Bogdana Pryszczepy i Wołodmyra Kuźmenki, przywiózł ze wsi Drohobuz ikonę «Bogurodzica Hodigitria» z XIII wieku. Jest to jedna z najstarszych ikon na Ukrainie. Niestety, ten święty obraz przetrwał do naszych dni w bardzo złym stanie. Po ukończeniu długotrwałej konserwacji na początku lat 90-tych ikona «Bogurodzica Hodigitria» stała się obiektem licznych publikacji i badań kulturoznawców.

W pierwszej połowie XX wieku ikonę «polepszone», by spełnić wymagania wspólnoty cerkiewnej. Górna warstwa została odcięta po konturach postaci Bogurodzicy i Chrystusa oraz przeniesiona na nowy drewniany podkład. Mimo

Історія становлення художньої збірки Рівненського обласного краєзнавчого музею залишається малодослідженою. Відомо, що перед Другою світовою війною та в часи німецької окупації в краєзнавчому музеї зберігалися високомистецькі речі з колишніх маєтків Волині. З відступом німців із Рівного в 1944 р. з музею зникли найцінніші мистецькі експонати, а пам'ятки, що залишилися, втратили документи про історію походження.

У післявоєнний період музей не проводив цілеспрямованої політики формування мистецької колекції. Всі надходження, такі як картина «Битва під Оршею» (1884 р.) польського художника Йозефа Менціни Кжеша, мармурові скульптури Томаша Оскара Сосновського, живописні полотна з родинного маєтку Карвіцьких у Мізочі та інші, були радше випадковістю. Цінні мистецькі твори в Рівне передали львівські музеї. Серед них картини українських і польських митців, корецька порцеляна XIX ст.

Ситуація почала змінюватися лише наприкінці 1960-х рр., коли на роботу в музей почали приходити працівники з фаховою освітою. В 1972 р. з владних кабінетів надійшло розпорядження про обстеження культових установ Рівненської області з метою виявлення в них пам'яток історії та культури й взяття їх на державний облік. Це стало початком формування однієї з найкращих в Україні колекцій волинського іконопису.

У зв'язку з відсутністю в музеї художнього відділу, усю організаційну роботу з проведення експедицій виконував відділ історії релігії та атеїзму. Із самого початку неочіненну допомогу музею надав відомий дослідник давнього українського мистецтва Павло Жолтовський, який особисто брав активну участь в експедиціях і разом із музейними працівниками обстежив усі куточки Рівненської області.

Уже перші результати експедицій перевершили всі сподівання. В музей були привезені ікони XV–XVI ст. Вважалося, що більшість із них не збереглися до нашого часу, адже багато мистецьких пам'яток Волині було втрачено під

час Першої й Другої світових воєн, антирелігійних кампаній 1960–1980 рр., коли закривали та нищили православні храми. Під час обстеження церкви в селі Річиця Зарічненського району було знайдено п'ять давніх ikon. Серед них «Христос Пантократор» кінця XV – початку XVI ст. та «Покрова Богородиці» XV ст., які сьогодні є окрасою музейної збірки. У 1973 р. з села Острівці були привезені ікона «Старозавітня Трійця» (1694 р.) маляра Семена Степанського та величний образ «Христа Вседержителя» (1592 р.) із села Великі Цепцевичі. Згодом ці пам'ятки стали орієнтиром при датуванні й атрибуції низки ikon із Північної Волині.

У травні 1976 р. під час експедиції в Сарненський район за участю Павла Жолтовського в церкві села Любиковичі було виявлено ікону «Богородиці з пророками», виконану в 1595 р. на замовлення дубровицької княгині Ганни Юрївни Гольшанської. Тоді ж у селищі Клесів знайшли царські врата та надвратну ікону з «Євхаристією та Спасом Нерукотворним» кінця XVI ст.

Із 1982 до 1991 р. експедиції проводилися щорічно. За цей період музей поповнив свою колекцію малярськими творами XVII та XVIII ст. із південних районів Рівненщини.

Найважливішим для музею був 1984 р., коли автор статті з допомогою працівників музею Богдана Прищепи і Володимира Кузьменка привіз із села Дорогобуж ікону «Богородиці-Одигітрії» XIII ст. – одну з найдавніших ikon в Україні. На жаль, цей святий образ дійшов до наших днів у дуже пошкодженій стані. Після завершення тривалої реставрації на початку 1990-х рр. ікона «Богородиці Одигітрії» стала об'єктом численних публікацій та досліджень мистецтвознавців.

У першій половині XX ст. ікону «поліпили» на догоду церковній громаді. Паволока контуром фігур Богородиці й Христа була обрізана й перенесена на нову дерев'яну основу. Незважаючи на втрату фарбового шару, за допомогою ультрафіолетового освітлення вдалося виявити залишки орнаменталії на мафорії Богородиці. Тяжке випробування випало на долю ікони в 1960-ті рр., після приму-

убытків warstwy malowanej przy pomocy naświetlania ultrafioletowego, udało się dostrzec pozostałości ornamentacji na ubraniu Bogurodzicy. Po zamknięciu cerkwi w latach 60-tych, ikona przeszła ciężką próbę. Obraz był o krok od całkowitego zniszczenia. I gdyby nie udział pracowników muzealnych oraz praca ekipy restauratorów, dzisiaj nie oglądalibyśmy jednego z najdawniejszych obiektów malarstwa ukraińskiego.

W latach 80-tych realizacja ekspedycji stawała się coraz trudniejsza. Od 1984 roku muzeum nie otrzymywało transportu. Pracownicy musieli zwracać się o pomoc do poszczególnych organizacji, przedsiębiorstw i osób prywatnych. Mimo wszystko, w ciągu prawie 30 lat, pracownicy muzeum zebrali ponad 160 ikon, setki starodruków, wspaniałe rzeźby, w tym drewniane.

W roku 1988, w związku z 1000-leciem chrztu Rusi Kijowskiej, rozpoczęto proces zwrotów obiektów kultowych społecznościom cerkiewnym oraz otwieranie cerkwi. W 1989 roku m.in. ekspozycja Muzeum Religii i Ateizmu w Równem została rozformowana i Sobór Zmartwychwstania Pańskiego wznowił swoją działalność religijną.

W związku z populistycznym działaniem władz, przed zagrożeniem zniszczenia stanęła też kolekcja dzieł sztuki sakralnej Rówieńskiego Muzeum Krajoznawczego. Zgodnie z rozporządzeniem prezydenta Ukrainy z dnia 4 marca 1992 roku nr 125 «O działaniach w zakresie przywrócenia organizacji religijnym majątku kultowego» oraz uchwał Rówieńskiego Obwodowego Wydziału Kultury, część zebranych

w ciągu ekspedycji dzieł sztuki sakralnej przekazano społecznościom religijnym. Zwrot przeprowadzano bez dotrzymania formalności prawnych i przejęcia odpowiedzialności ze strony wspólnot cerkiewnych.

W 1989 roku w ekspozycji okresu poradzieckiego, po raz pierwszy pokazano zwiedzającym siedem ikon ze zbiorów muzealnych. Rok później, w osobnej sali Rówieńskiego Obwodowego Muzeum Krajoznawczego, zaprezentowano już dwanaście ikon. W roku 1991 otwarto ekspozycję «Dziedzictwo duchowe», na której przedstawiono najlepsze przykłady wołyńskiego malarstwa XV-XVII w. z kolekcji muzeum. Jako kontynuację ekspozycji w grudniu 1993 roku otwarto wystawę «Ludowa ikona Wołynia XVII-XVIII w.».

Po pewnym czasie w muzeum wystawiono rzeźby marmurowe Tomasza Oskara Sosnowskiego oraz odrestaurowane w Narodowym Naukowo-Badawczym Ośrodku Restauracyjnym Ukrainy dzieła malarstwa tablicowego XVII-XIX wieku.

Obecnie pracownicy wydziału kierują swoje wysiłki nie tyle na poszukiwanie nowych eksponatów, ile na przeprowadzenie pełnej komputerowej katalogizacji i digitalizacji dzieł sztuki ze zbiorów Rówieńskiego Obwodowego Muzeum Krajoznawczego oraz ich promowanie, a społeczność artystyczna Równego pracuje nad stworzeniem w mieście muzeum artystycznego.

Wiktoria ŁUC
Na zdjęciach:
Bogurodzica Hodigitria z Drohobuża
Sala rzeźb Tomasza Oskara Sosnowskiego

сового закриття храму. Пам'ятка була на межі цілковитого знищення. І якби не вчасне втручання музейних працівників та праця реставраторів, сьогодні ми не мали б однієї з найдавніших пам'яток українського малярства.

Із 1980-х рр. здійснювати експедиції ставало все тяжче. З 1984 р. музей не забезпечувався транспортом. За допомогою доводилося звертатися до окремих організацій, підприємств і приватних осіб. Однак, майже за 30 років експедиційної діяльності працівники музею зібрали понад 160 ikon, сотні стародруків, чудові зразки дерев'яної різьби та скульптури.

У 1988 р. у зв'язку з 1000-літтям хрещення Русі розгорнувся процес повернення культових споруд церковним громадам та відкриття закритих владою храмів. Наприклад, у 1989 р. експозиція Музею релігії та атеїзму в Рівному була розформована, і Воскресенський собор відновив свою релігійну діяльність.

Завдяки популістським діям влади, під загрозою існування опинилася колекція творів сакрального мистецтва Рівненського обласного краєзнавчого музею. Відповідно до Указу Президента України від 4 березня 1992 р. № 125 «Про заходи щодо повернення релігійним організаціям культового майна» та наказів Рівненського обласного управління культури, частина зібраних в експедиціях науковими працівниками пам'яток сакрального мистецтва була передана церковним громадам. Повернення відбувалося без належного юридичного оформлення і відповідальності з боку

церковних громад.

У 1989 р. в експозиції дорадянського періоду вперше показали відвідувачам сім ikon із музейної колекції. Через рік понад двадцять ikon були виставлені в окремому залі Рівненського обласного краєзнавчого музею. 1991 р. відкрилася експозиція «Духовна спадщина», де були представлені кращі зразки волинського малярства XV-XVII ст. із колекції музею. Її своєрідним продовженням стало відкриття в грудні 1993 р. виставки «Народна ikona Волині XVII-XVIII ст.»

Невдовзі в Рівненському музеї для широкого загалу були представлені мармурові скульптури Томаша Оскара Сосновського та відреставровані в Національному науково-дослідному реставраційному центрі України твори станкового живопису XVII-XIX ст.

Зараз зусилля працівників відділу спрямовані не стільки на пошуки нових експонатів, як на проведення повної комп'ютерної каталогізації й фотофіксації мистецьких пам'яток із колекції Рівненського обласного краєзнавчого музею та його популяризацію.

Сьогодні уся мистецька громадськість Рівного проводить активну роботу для створення у місті художнього музею.

Віктор ЛУЦ
На фото:
Богородиця Одигітрія з Дорогобужа
Зал скульптури Томаша Оскара Сосновського

Помник zwycięstwa polskiej husarii odzyskał dawny blask

W Hodowie na Podolu, w miejscu zwycięstwa polskiej husarii nad Tatarami, zakończyły się prace renowacyjne przy pomniku wzniesionym z rozkazu Króla Jana III Sobieskiego.

Uroczyste odsłonięcie odnowionego po latach obelisku miało miejsce 25 października 2014 r. Renowacja pomnika odbyła się przy wsparciu Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ambasady RP w Kijowie oraz Konsulatu Generalnego w Łucku.

W uroczystości odsłonięcia pomnika udział wzięli przedstawiciele polskiej dyplomacji: radca-minister Ambasady RP w Kijowie Gerard Pokruszyński, Konsul Generalny RP w Łucku Beata Brzywczy, p.o. attaché obrony wojskowego, lotniczego i morskiego, płk. Tomasz Trzciniński, poseł na Sejm RP Jan Dziedzicak, przedstawiciel Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego Michał Michalski, a także profesorowie Mirosław Nagielski z Uniwersytetu Warszawskiego i Janusz Smaza z Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie oraz przedstawiciele Fundacji Mosty. Stronę ukraińską reprezentowali: przewodniczący obwodowej administracji państwowej w Tarnopolu Oleh Syrotiuk jego zastępca Leonid Byciura, przewodniczący obwodowej rady w Tarnopolu Wasyl Hhominec, przedstawiciele władz lokalnych i rejonowych. W uroczystościach uczestniczyli także kompanie honorowe wojsk polskich i ukraińskich oraz przedstawiciele grup rekonstrukcyjnych.

Reprezentanci władz podkreślali ogromne znaczenie bitwy pod Hodowem dla ówczesnej i obecnej Polski oraz Ukrainy a także potrzebę utrwalenia w świadomości tak Polaków, jak i Ukraińców wzajemnej pamięci o losach tych ziem: Warto uświadomić sobie, że we wspólnej polsko-ukraińskiej historii jest wiele wspólnych wydarzeń i miejsc, którymi wspólnie możemy pochwalić się, z jakich możemy czerpać siłę i wiarę.

– Na przestrzeni wieków Polska i Ukraina wojskowymi i dyplomatycznymi metodami wielokrotnie podejmowali wspólnie działania dla obrony swej suwerenności i niezależności. Przykładem tego jest także hodowska bitwa – powiedział radca-minister Ambasady RP w Kijowie Gerard Pokruszyński.

Z okazji odsłonięcia pomnika, w Zbarażu odbyła się konferencja naukowa poświęcona wspólnemu polsko-ukraińskiemu dziedzictwu historycznemu i kulturowemu. Wśród panelistów znaleźli się wybitni badacze XVII-wiecznej historii z Polski – prof. dr hab. Mirosław Nagielski oraz dr Piotr Kroll z Uniwersytetu Warszawskiego, dr Radosław Sikora z Akademii Morskiej w Gdyni oraz z Ukrainy – dr hab. Oleksij Sokyrko i dr hab. Andrij Rukass z Kijowskiego Narodowego Uniwersytetu im. T. Szewczenki, Mykola Kybaliuk z

Muzeum w Winnicy. Grono prelegentów obejmowało również tak znanych specjalistów z zakresu ochrony zabytków i renowacji jak prof. Janusz Smaza z Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie i Jurij Dubyk z Lwowskiej Politechniki, którzy zapoznali uczestników konferencji z zakresem prowadzonych prac renowacyjnych w Hodowie. Głos podczas konferencji zabrał również radca-minister Gerard Pokruszyński, który podkreślił wagę polsko-ukraińskiej współpracy naukowej w celu badania wspólnego dziedzictwa historycznego.

Bitwa pod Hodowem – zwana przez wielu historyków polskimi Termopilami – miała miejsce w 11 czerwca 1694 r. Naprzeciwko 40 000 wojsk tatarskich stanął 400-osobowy oddział polskich sił pancernych i husarii. Po klęsce zadanej tatarom przez konnicę, w czasie której rozgromiono ponad 600 jeźdźców wroga, polska husaria zajęła umocnione pozycje we wsi Hodów. Do obrony używano zasieków, broni palnej oraz walczone wręcz. Pomimo zmasowanych ataków husaria przez ponad 6 godzin skutecznie odpierała ataki dziesięciokrotnie liczniejszych sił przeciwnika. Bitwa hodowska zakończyła się odwrotem sił nieprzyjaciela w stronę Kamienia Podolskiego i uchroniła Polskę przed grabieżczą wyprawą tatarskiej ordy. Król Jan III Sobieski na wieść o zwycięstwie pod Hodowem nakazał zbudowanie pomnika oraz przeznaczył liczne sumy ze swojego prywatnego skarbca w nagrodę dla bohaterów bitwy.

KG

Відновили пам'ятник перемоги польських гусарів

У Годові на Поділлі, на місці перемоги польських гусарів над татарами, завершили відновлення пам'ятника, спорудженого за наказом короля Яна III Собеського.

нинішньої Польщі та України, а також необхідність закріпити в свідомості як поляків, так і українців пам'ять про долю цих земель.

– Протягом століть Польща й Україна часто співпрацювали у військовій та дипломатичній сферах для захисту свого суверенітету та незалежності. Бій під Годовом – один із таких прикладів, – сказав міністр-радник Посольства РП в Україні Герард Покрушинський.

Із нагоди відкриття пам'ятника в Збаражі відбулася наукова конференція, присвячена спільній польсько-українській історичній та культурній спадщині. Серед її учасників були видатні дослідники історії Польщі XVII ст., зокрема, Мірослав Нагельський та Пьотр Кроль із Варшавського університету, Радослав Сікора з Морської академії в Гдині, а з України Олексій Сокирко та Андрій Руккас із Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Микола Кибалюк із Вінниці. До них також долучилися такі відомі фахівці з питань збереження й реставрації пам'яток, як Януш Смаза з Варшавської академії мистецтв та Юрій Дубик зі Львівської політехніки, які ознайомили учасників з обсягом ремонтних робіт, проведених у Годові. На конференції виступив міністр-радник Герард Покрушинський, який підкреслив важливість польсько-української співпраці в галузі науки з метою вивчення спільної історичної спадщини.

Битва під Годовом, яку багато істориків називають польськими Фермопілами, відбулася 11 червня 1694 р. Сорокатисячному війську татар протистояло 400 польських панцирних вершників та гусарів. Після того, як кавалерія розгромила більше 600 вершників ворога та завдала йому поразки, польські гусари зайняли укріплені позиції в селі Годів. Для захисту вони використовували загородження, вогнепальну зброю, вели рукопашні бої. Незважаючи на масовані атаки, гусари більше шести годин успішно протистояли ударам сил ворога, які кількісно переважали їх у десять разів. Бій під Годовом завершився відступом сил противника в напрямку Кам'янця-Подільського та вбегі Польщу від грабіжницького походу татарської орди. Король Ян III Собеський при званні про перемогу під Годовом наказав збудувати пам'ятник і виділив кошти з особистої скарбниці для нагородження героїв битви.

ГК

Тварзе Lublina również w książce

30 września w lubelskim Centrum Kultury odbyła się prezentacja książki «Тварзе Lublina», która powstała na bazie projektu o tej samej nazwie. W październiku przedsięwzięcie skończyło rok i z tej okazji porozmawialiśmy z jego pomysłodawczynią, Oksaną Tsymbaliuk.

Autorka projektu już od ponad 12 miesięcy fotografuje lublinian. Swoje prace, wraz z opisem, zamieszcza w Internecie. Udało jej się zrobić zdjęcia i porozmawiać z ponad 400 osobami. Mieszkańców Lublina pyta o pracę, związki z miastem, zainteresowania, wizję twarży Lublina i jego wielokulturowość oraz rady dla innych obywateli Koziego Grodu. Roczny projekt zaowocował niedawno wydaniem książki o tej samej nazwie.

– **Co Panią sprowadziło do Lublina?**
– Przyjechałam tu w czerwcu 2013 roku na – wolontariat europejski EVS, by realizować właśnie projekt «Тварзе Lublina».

– **Чы творząc przedsięwzięcie wzorowała się Pani na kimś innym?**

– W Łucku, skąd pochodzę, razem z przyjaciółmi byłam zaangażowana w bliźniaczy projekt «Тварзе Łucka». Właśnie stamtąd zaczerpnęłam pomysł na fotografowanie lublinian. Zmieniłam nieco koncepcję przeprowadzania zdjęć i wywiadów, ale absolutnie wszystko wymyśliłam sama. Wzorowałam się na podobnych pomysłach, m.in. «Тварзе Odessy» czy sławne «Humans of New York».

– **Кто redaguje serwis? Чим zajmują się te osoby?**

– Obecnie już nie fotografuję, więc projekt został wstrzymany. Rok temu pomagały mi cudowne osoby: Jacek Szafranski, Żenia Huczko, Monika Us, Ania Tymiec i Ewa Żydek. Zajmowały się one tekstami, ponieważ nie mówię tak dobrze po polsku. Efekty tej pracy widzimy obecnie na stronie internetowej «Тварзі Lublina».

– **W jaki sposób wybierali Państwo osoby, które zostały Тварзami Lublina? Przypadkowo? A może wcześniej planowaliście, kogo sfotografować?**

– Wszyscy bohaterowie projektu to ludzie aktywni, którzy robią coś dobrego dla miasta. Nie są to przypadkowo wybrane postaci. Kiedy zaczęłam pracować przy projekcie «Lublin dla wszystkich» fotografowałam również cudzoziemców, którzy mieszkają w Lublinie na stałe. Łącznie zrobiliśmy zdjęcia 400 lublinianom.

Póki co nie planujemy fotografować kolejnych osób. Przedsięwzięcie jest zawieszone, a co się dalej z nim stanie, zależy od tego, gdzie będę mieszkała w najbliższym czasie.

– **Jak doszło do wydania książki? Kto Pani w tym pomógł? Czy rozpoczynając pracę nad «Тварзami Lublina» myślała Pani o książce?**

– Książka jest podsumowaniem projektu «Lublin dla wszystkich», dla którego «Тварзе Lublina» były kampanią wizualizacyjną. Nie miałam planów, by wydać książkę, to po prostu się stało samo i stanowi ciekawe zwieńczenie pewnego etapu.

Rozmawiała Agnieszka BADER
Foto z albumu «Prezentacja książki Тварзе Lublina»
<https://www.facebook.com/twarzelublina>

З'явилася книга про обличчя Любліна

30 вересня в Люблінському центрі культури відбулася презентація книги «Обличчя Любліна», яку приготували до друку на основі однойменного проекту. В жовтні проекту виповнився рік, і з цього приводу ми porozmawiali z ініціатором ідеї Оксаною Цимбалюк.

Авторка проекту більше 12 місяців фотографувала жителів Любліна. Свої фотороботи разом з їхнім описом опубліковувала в Інтернеті. Їй вдалося сфотографувати більше, ніж 400 осіб, та porozmawiały z ними. Жителів Любліна вона розпитала про роботу, зацікавленість, їхні зв'язки з містом, бачення його обличчя і

– **При створенні проекту Ви брали когось за зразок?**

– У Луцьку, звідки я родом, разом із друзями реалізовувала подібний проект – «Обличчя Луцька». Ідею фотографувати жителів Любліна взяла звідти. Я трохи змінила концепцію проведення зйомок та розмов із героями, але все придумала сама. Орієнтувалася також на аналогічні ідеї, зокрема, на «Обличчя Одеси» та знамениті «Humans of New York».

– **Хто редагує сайт? Чим займаються ці люди?**

– Нині я вже не фотографую, тому ми призупинили проект. Рік тому мені допомагали чудові люди: Яцек Шафранський, Женья Гучко, Моніка Ус, Аня Тимець і Ева Жидек. Вони займалися текстами, тому що я не дуже добре розмовляю польською. Результати цієї роботи бачимо сьогодні на сайті «Обличчя Любліна».

– **Як Ви обирали людей, які стали обличчями Любліна? Випадково? Чи, може, Ви наперед планували, кого буде фотографувати?**

– Усі герої проекту – це активні люди, які роблять щось добре для міста. Їх обрали невипадково. Коли я почала працювати над проектом «Люблін для всіх», то фотографувала також іноземців, які постійно живуть у Любліні. В цілому ми сфотографували 400 люблінян і поки що не плануємо знімати далі. Проект призупинено, і його подальша доля залежить від того, де я мешкатиму найближчим часом.

– **Як дійшло до видання книжки? Хто допоміг Вам у цьому? Чи, розпочинаючи роботу над проектом, Ви думали про книгу?**

– Книга – це підсумок проекту «Люблін для всіх», для якого «Обличчя Любліна» стали візуалізацією. В мене не було ніяких планів щодо видання книжки, це просто сталося і це цікавий результат певного етапу.

– **Що Вас привело до Любліна?**
– Я приїхала сюди в червні 2013 р. на Європейську волонтерську службу, щоб реалізувати проект «Обличчя Любліна».

Розмовляла Агнешка БОНДЕР
Фото з альбому «Презентація книжки «Обличчя Любліна»
<https://www.facebook.com/twarzelublina>

Wystawa o rewolucji godności

31 października w tarnopolskiej galerii «BunkerMuz» została otwarta wystawa «Ukraina – rewolucja godności».

Wystawa składa się z prac polskich dziennikarzy: Piotra Apolinarskiego, Pawła Bobołowicza, Konstantego Czawagi, Rafała Dzieciołowskiego, Konrada Fałęckiego, Wojciecha Jankowskiego, Eugeniusza Sała. Na fotografiach pokazane są wydarzenia mające miejsce w okresie od 21 listopada 2013 roku do 22 lutego 2014 roku, włącznie z nieprawdopodobnie agresywną napaścią na pokojowych manifestantów.

Wystawa została zorganizowana przez gazetę «Kurier Galicyjski», ukraińsko-polski «Klub Galicyjski», przy poparciu polskiej fundacji «Wolność i Demokracja» i polskiego MSZ. Ekspozycję otworzył konsul RP w Łucku Krzysztof Sawicki. Na imprezie obecni byli m.in. członkowie Polskiego Towarzystwa Kulturalno-Oświatowego w Tarnopolu.

Większość zdjęć jest eksponowana po raz pierwszy. Obejrzeć je będzie można do 12 listopada 2014 roku. 18 listopada wystawa zostanie pokazana w Łucku.

Lidia BILECKA
Fot. www.kuriergalicyjski.com

Виставка про Революцію гідності

31 жовтня в тернопільській галереї «BunkerMuz» відкрилася виставка «Україна – Революція гідності».

Виставка складається з робіт польських журналістів Пьотра Аполінарського, Павла Боболовича, Константина Чаваги, Рафала Дзенцоловського, Конрада Фаленцького, Войцеха Янковського, Євгена Сало. Світлина відслідковує історію подій від 21 листопада 2013 р. до 22 лютого 2014 р. включно з безпрецедентно жорстоким нападом на учасників мирних протестів.

Організатори заходу – газета «Кур'єр Галицький» та українсько-польський «Клуб Галицький» за підтримки Фондації «Свобода і Демократія» й польського МЗС. Відкрив виставку консул Республіки Польща в Луцьку Кшиштоф Савицький. Серед присутніх були, зокрема, члени Польського культурно-освітнього товариства Тернопільської області.

Більшість світлин експонуються вперше. Подивитися роботи можна буде до 12 листопада 2014 р. 18 листопада виставка примандрує до Луцька.

Лідія БІЛЕЦЬКА
Фото: www.kuriergalicyjski.com

Polska poezja w Krzemieńcu

Tegoroczny finał Konkursu Recytatorskiego im. Juliusza Słowackiego odbył się w Krzemieńcu w Muzeum Juliusza Słowackiego. Wzięło w nim udział 20 uczniów z obwodu wołyńskiego, rówieńskiego i z Krzemieńca.

Konkurs przebiegał w dwóch kategoriach wiekowych. Tak więc, w dniu 27 października 2014 roku zaprezentowało się 9 uczniów w kategorii młodszej i 11 uczestników w kategorii starszej.

W trakcie recytacji uczestnicy, ich opiekunowie i zaproszeni goście m.in. Prezes Towarzystwa Odrodzenia Kultury Polskiej im. Juliusza Słowackiego w Krzemieńcu pan Jan Moroziuk, mogli przekonać się, iż wybrane teksty stanowiły szeroki przegląd autorów poezji polskiej, bowiem celem konkursu jest poznanie i uwrażliwienie na piękno literatury polskiej i jej popularyzacja wśród osób uczących się języka polskiego jako obcego. Każdy z uczestników starał się mówić jak najdoskonalszą polszczyzną i pokazać swoje umiejętności recytatorskie.

Uczestników konkursu oceniało jury, w skład którego weszły nauczycielki języka polskiego jako obcego delegowane przez Ośrodek Rozwoju Polskiej Edukacji za Granicą pani Barbara Dziurkowska i pani Jadwiga Demczuk oraz dyrektor Muzeum Im Juliusza Słowackiego w Krzemieńcu pani Tamara Senina.

Zwycięzcami konkursu byli wszyscy uczniowie, którzy doszli do finału, ale jak to bywa, jury miało za zadanie wyłonić najlepszych wykonawców. Wśród wyróżnionych w kategorii młodszych recytatorów znalazły się: Jana Szyrma (I miejsce), Daryna Dżowko i Switłana Borysiuk (ex aequo II miejsce), Olga Poliszczuk i Karolina Ochocka (ex aequo III miejsce).

W kategorii uczniów starszych pierwsze miejsce zajęła Olga Wencherec. Jury przyznało również dwa równorzędne II miejsca Tatianie Nieczyporuk i Anastasji Adamowicz oraz dwa trzecie – dla Anny Muchy i Anny Nechodiuk. Wszyscy recytatorzy otrzymali pamiątkowe dyplomy i nagrody książkowe.

Korzystając z pięknej pogody, uczniowie zwiedzili kościół pw. Świętego Stanisława Biskupa Męczennika w Krzemieńcu, gdzie znajduje się płaskorzeźba przedstawiająca Juliusza Słowackiego dłuta Wacława Szymanowskiego, która została tam umieszczona z okazji 100-nej rocznicy urodzin poety. Ciekawostką jest fakt, że parafia, jako jedyna w całej diecezji łuckiej, nawet mimo chwilowego braku kapłanów, nie przerwała swojej działalności, a kościół nigdy nie został zabrany i przeznaczony na cele świeckie. Po obiedzie, dzieci miały okazję wejść na Górę Bony, skąd rozciągał się wspaniały widok na miasto i okolice.

Organizatorem konkursu było Wołyńskie Zjednoczenie Nauczycieli

Polskich na Ukrainie im. Gabrieli Zapolskiej pod kierunkiem pani Switłany Zinczuk. Współorganizatorem wydarzenia był Konsulat Generalny RP w Łucku, który sfinansował imprezę ze środków Ministerstwa Spraw Zagranicznych przeznaczonych na współpracę z Polakami za granicą. Gościem honorowym finału była pani Konsul Dorota Dmuchowska.

Konkurs skłania do pewnych refleksji. Warto pamiętać, że konkurs recytatorski organizowany przez WZNP na Ukrainie promuje kulturę słowa polskiego. Utwory literackie ożywają i nabierają właściwego kształtu dopiero wówczas, kiedy ktoś dzięki swoim umiejętnościom recytatorskim, potrafi przekazać zawartą w nich prawdę i wydobyć to co głęboko ukryte. Celem recytatora jest wyzwolenie głębokich wzruszeń, przeżyć estetycznych i emocjonalnych. Dlatego pracując nad interpretacją trzeba pamiętać o głośności, akcencie, pauzie, która «brzmi», o dykcji, o interpunkcji i innych jeszcze sprawach. Do tego dochodzi kwestia gestów i ruchu. Najczęstszy błąd to nadmierne ilustrowanie słowa mówionego gestem. Stara zasada mówi, że «prawdziwe piękno kryje się w prostocie». Mówienie powinno być jak malowanie obrazów w wyobraźni napisał w swojej na ten temat publikacji Wiesław Sierpiński: «Należy zobaczyć w wyobraźni to, o czym się mówi, wtedy twarz i oczy «pokażą widzom ten obraz», bo pustka w głosie odbija się na twarzy i nie wypełnią jej nieskoordynowane ruchy wykonywane przez ciało. Dla opanowania powyższych porad potrzeba czasu i cierpliwości, ale efekty są tego warte».

Doświadczenia zdobyte w obcowaniu młodych ludzi z poezją, zaowocują w przyszłości obyciem literackim i przygotowują do odbioru kultury w dojrzałym życiu.

MW

P. S.: Szczególne podziękowania dla Muzeum im. Juliusza Słowackiego w Krzemieńcu za to, że pozwoliło na przeprowadzenie finału konkursu recytatorskiego w miejscu związanym z postacią polskiego poety Juliusza Słowackiego. Warto dodać, że w 2014 roku «Tarno-graf» wydał, dzięki wsparciu Fundacji Pomoc Polakom na Wschodzie i Konsulatu Generalnego RP w Łucku, książkę «Powrót do przeszłości» – fragmenty pamiętnika Juliusza Słowackiego. Książka została opracowana przez Tamarę Seninę i przetłumaczona z języka polskiego na ukraiński przez Alinę Szulgan, Ludmiłę Ochocką i Helenę Hańkiewicz.

Польська поезія в Кременці

Цьогорічний фінал Декламаторського конкурсу імені Юліуша Словацького проводився у Кременці, в музеї поета. В ньому взяли участь 20 учнів із Волинської та Рівненської областей і з Кременця.

Конкурс проводився у двох вікових категоріях. Отож, 27 жовтня 2014 р. виступило 9 учнів у молодшій групі та 11 учасників старшої.

Під час декламації учасники, їхні наставники та запрошені гості, зокрема, й голова Товариства відродження польської культури імені Юліуша Словацького в Кременці Ян Морозюк, могли переконатися, що вибрані твори дали можливість зробити широкий огляд авторів польської поезії. Конкурс мав на меті ознайомити з польською літературою, відкрити її красу, таким чином популяризувати її серед тих, хто вивчає польську мову як іноземну. Кожен учасник стався добре декламувати польською та показати свої здібності.

Учасників конкурсу оцінювало журі, до складу якого входили Барбара Дзюрковська та Ядвіґа Демчук – вчителі польської мови як іноземної, скеровані в Україну Осередком розвитку польської освіти за кордоном, а також директор Кременецького літературно-меморіального музею Юліуша Словацького Тамара Сеніна.

Переможцями конкурсу стали всі учні, які дійшли до фіналу, але, як це зазвичай буває, перед журі стояло завдання визначити найкращих виконавців. У категорії молодших декламаторів перемогли Яна Ширма (I місце), Дарина Джовко й Світлана Борисюк (розділили II місце), Ольга Поліщук і Кароліна Охоцька (розділили III місце).

У старшій категорії перше місце виборола Ольга Венгеріць. Журі також визначило два других місця, які були присуджені Тетяні Нечипорук і Анастасії Адамович, а два треті – Анні Мусі й Анні Неходюк. Усі декламатори отримали дипломи учасників і книги в подарунок.

Завдяки гарній погоді учні мали можливість відвідати костел святого мученика єпископа Станіслава в Кременці, де знаходиться барельєф Юліуша Словацького, створений Вацлавом Шимановським із нагоди сторіччя від дня народження поета. Цікаво, що це єдина парафія Луцької дієцезії, яка, незважаючи на тимчасову відсутність священиків, ніколи не припиняла своєї діяльності, а костел ніколи не відбирали та не призначали для світських потреб. Після обіду діти мали змогу піднятися на Гору Бони, звідки прекрасно видно все місто й околиці.

Конкурс організувало Волинське об'єднання польських вчителів в Україні імені Габрієлі Запольської на чолі з Світланою Зінчук. Співorganizатором цієї події стало Генеральне консульство РП у Луцьку, яке фінансувало за-

хід за рахунок коштів Міністерства закордонних справ Польщі, призначених для співпраці з поляками за кордоном. Почесним гостем фіналу була консул Дорота Дмуховська.

Конкурс спонукає до певних роздумів. Потрібно пам'ятати, що декламаторські змагання, організовані Волинським об'єднанням польських вчителів в Україні, популяризують польське слово. Літературні твори оживають і набирають відповідних форм лише тоді, коли хтось завдяки своїм декламаторським здібностям здатний передати вміщену в них правду та донести до читачів прихований сенс. Декламатор прагне викликати глибокі переживання, естетичне й емоційне зворушення. Тому, працюючи над інтерпретацією, необхідно пам'ятати про силу голосу, наголос, паузу, яка «промовляє», про дилеми, розділові знаки та інші нюанси. До цього додається проблема жестів і рухів. Найчастіша помилка – надмірне підкреслення промовлених слів за допомогою жестикуляції. Давнє правило вчить, що «справжня краса виявляється в простоті». Розповідати потрібно так, наче малюєш у своїй уяві картини. Про це писав Веслав Серпінський: «Потрібно в уяві побачити те, про що йде мова, тоді обличчя й очі «передадуть глядачам той образ», бо порожнеча голосу відображається на обличчі, її не замінити некоординовані рухи тіла. Для дотримання цих порад потрібен час і терпіння, але це варте зусиль».

Досвід молоді в поетичній сфері в майбутньому слугуватиме розвитку літературної витонченості й допоможе в пізнанні культури у зрілому віці.

BM

P. S.: Особливі слова подяки належать Кременецькому літературно-меморіальному музею Юліуша Словацького за те, що надав можливість провести фінал декламаторського конкурсу в місці, пов'язаному з польським поетом Юліушем Словацьким. Потрібно додати, що в 2014 р. «Тернограф», завдяки фондові «Допомога полякам на Сході» й Генеральному консульству РП у Луцьку, видав книгу «Повернення в минуле». До неї увійшли фрагменти зі щоденника Юліуша Словацького. Книгу опрацювала Тамара Сеніна, а з польської мови на українську її переклали Аліна Шульган, Людмила Охоцька та Олена Гаськевич.

Informacja wołyńska Волинська інформація

У Волинській області для переведення газових котелень на твердопаливні видадуть 12,1 млн грн. Нині триває робота на 19 об'єктах. Ще 20 енергетичних проєктів фінансуються приватними інвесторами.

.....

W obwodzie wołyńskim wydadzą 12,1 mln hrywien na przekształcenie kotłowni gazowych na węglowe. Obecnie trwają prace nad 19 obiektami. Dodatkowe 20 zostaną sfinansowane przez inwestorów prywatnych.

Мер Луцька Микола Романюк зустрівся з делегацією Люблінського католицького університету. Сторони обговорили можливості співпраці у сфері місцевого самоврядування та взаємного просування обох міст.

.....

Mer Łucka Mykoła Romaniuk spotkał się z delegacją z KUL-u. W trakcie spotkania zostały omówione możliwości współpracy na poziomie samorządów oraz wzajemnej promocji obu miast.

Ансамбль танцю «Волиняночка» з Луцька виступив у польському місті Бжозув, що в Підкарпатському воєводстві. Також юні артисти разом із польськими ровесниками взяли участь у майстер-класах та спортивних змаганнях.

.....

Zespół Tańca «Wołynianoczka» z Łucka wystąpił w Brzozowie (woj. podkarpackie). Młodzi artyści razem z polskimi rówieśnikami uczestniczyli także w warsztatach i zawodach sportowych.

На Волині залишилися лише 10 зубрів. В управлінні лісового й мисливського господарства області зазначають, що для порятунку популяції цих тварин в області потрібно 15–20 млн грн.

.....

Na Wołyniu jest tylko 10 żubrów. W Obwodowym Zarządzie Gospodarki Leśnej mówią, że dla uratowania populacji tych zwierząt na terenie regionu potrzebne są 15-20 mln hrywien.

У Волинській області не вистачає вакцин для проведення щеплень. Наприклад, вакцинами для щеплень від кору регіон забезпечений лише на 15 % і тільки третя частина дітей може отримати щеплення від дифтерії та поліомієліту.

.....

W obwodzie wołyńskim nie wystarcza szczepionek. Np. tylko 15 proc. dzieci może zostać zaszczepionych przeciwko odrze i tylko jedna trzecia przeciwko błonicy i polio.

Oto gdzie są Twoi synowie

Ось де Твої сини

Dzień Wszystkich Świętych w Warszawie miał charakter religijno-patriotyczny. Młodzież ukraińska, która tutaj studiuje, wspomniała ofiary walki wyzwolenczej.

День Усіх Святих у Варшаві має релігійно-патріотичний характер. Українська молодь, котра тут навчається, пом'янула жертв визвольної боротьби.

Wśród przedstawicieli wspólnoty ukraińskiej w Warszawie, od wielu lat istnieje tradycja odwiedzania Cmentarza Prawosławnego na Woli. Liczba tych, którzy tutaj przychodzą w Dniu Wszystkich Świętych, corocznie się zwiększa. Tutaj są pochowani żołnierze wojska URL i przedstawiciele inteligencji ukraińskiej. Cmentarz Wolski jest nazywany podręcznikiem z historii Ukrainy. Na pomniku poświęconym poległym żołnierzom Ukraińskiej Republiki Ludowej można zobaczyć napis: «Ukraino... Ukraino... Oto gdzie są Twoi synowie».

1 listopada Cmentarz na Woli rozświetlił się niebiesko-żółtymi kolorami. Ukraińcy złożyli kwiaty i zapalili znicze, zwłaszcza, na grobach nieznanym Kozaków Wojska URL, przed pomnikiem ofiar Wielkiego Głodu i pomnikiem broniącym wolności Ukrainy i Polski.

Uczestnicy Euromajdanu Warszawa, w tym dniu odmówili modlitwę i zapalili znicze przed gablotą ze zdjęciami poległych na Majdanie, która znajduje się przy Ambasadzie Ukrainy w Warszawie.

Ludmiła SOKALSKA

Серед представників української громади Варшави вже багато років існує традиція відвідувати православне кладовище «На Волі». Кількість тих, хто сюди приходить у День Всіх Святих, щороку збільшується. Тут похоронені солдати армії УНР та представники української інтелігенції. Вольське кладовище називають підручником з історії України. На Меморіалі загиблим солдатам УНР можна побачити напис: «Україно... Україно... Ось де Твої сини».

1 листопада кладовище «На Волі» засяяло синьо-жовтими барвами. Українці поклали квіти й запалили лампадки, зокрема, на могилах невідомих козаків Армії УНР, біля пам'ятника жертвам Голодомору та монумента «Борцям за волю України».

Учасники Євромайдану у Варшаві цього дня прочитали молитву та запалили лампадки під стендом із портретами загиблих на Майдані, що знаходиться біля Посольства України у Варшаві.

Людмила СОКАЛЬСЬКА

www.facebook.com/pages/Euromajdan-Warszawa

Beresteczko. Dzień Wszystkich Świętych

W Dniu Wszystkich Świętych parafianie Kościoła p.w. Świętej Trójcy w Beresteczku wraz z uczniami sobotnio-niedzielnej szkoły, która działa przy Stowarzyszeniu Kultury Polskiej imienia Ewy Felińskiej Oddział Beresteczko, zapalili znicze na polskim cmentarzu.

Fot. Julii Zajcewej

Берестечко. День Всіх Святих

У День Всіх Святих прихожани Свято-Троїцького костелу в Берестечку разом з учнями суботньо-недільної школи, що діє при місцевому відділі Товариства польської культури імені Еви Фелінської, запалили лампадки на польському кладовищі.

Фото Юлії Зайцевої

Ku pamięci polskich legionistów

Polska społeczność Równego, dzięki wsparciu Konsulatu Generalnego RP w Łucku, postawiła trzy nowe krzyże w miejscu pochówku polskich legionistów.

Na dubieńskim cmentarzu w Równem, w zeszłym wieku, wieczny spoczynek znalazło wiele osób polskiego pochodzenia. W przededniu Dnia Wszystkich Świętych, obchodzonego 1 listopada, polska społeczność Równego porządkuje groby położone w tej nekropolii. W tym roku ci, którzy się zabrali za sprzątanie, szczególną uwagę poświęcili grobom polskich legionistów. Są one położone w przedniej części cmentarza, co uważane jest za znak największego hołdu dla pochowanych.

Na bezimiennych wojennych grobach, z których napisy wytarł czas, jeszcze niedawno stało 159 krzyży. Przed Dniem Wszystkich Świętych ustawiono jeszcze trzy krzyże – dokładne kopie tych, które stoją na grobach polskich legionistów. Wszystkie zostały wykonane w lokalnych pracowniach za środki przekazane przez Konsulat Generalny RP w Łucku. Poświęcenie nowych krzyży odbyło się w obecności parafian kościoła p.w. Świętych Piotra i Pawła oraz miejscowych mieszkańców. Uroczystość poprowadził ksiądz proboszcz z rówieńskiego kościoła Władysław Czajka. Wszyscy obecni oddali hołd poległym bohaterom, którzy zginęli w roku 1920 w walce z bolszewikami. Mówcy wyrazili nadzieję, że uda się jeszcze ustalić nazwiska bohaterów tamtych dni. Z pochowanych na tym cmentarzu osób, znane jest tylko jedno nazwisko – to Alfred Kelle.

Jarosław KOWALCZUK

Пам'яті польських легіонерів

Польська громада Рівного за сприяння Генерального консульства РП у Луцьку встановила три нові хрести на місці поховання польських легіонерів.

На Дубенському цвинтарі Рівного в минулому столітті знайшли останній спочинок багато людей польського походження. Напередодні Свята Всіх Святих, котре католики відзначають 1 листопада, польська громада Рівного впорядковує могили, розташовані на цьому некрополі. Цього року особлива увага тих, хто взявся за прибирання, була прикута до могил польських легіонерів. Вони розташовані на передній частині цвинтаря, що вважається знаком найбільшого вшанування.

На безіменних військових могилах, написи з яких стер час, донедавна стояло 159 хрестів. Перед Днем Всіх Святих до них додали ще три хрести – точні копії тих, що стоять на могилах польських легіонерів. Усі вони були виготовлені місцевими майстрами за кошти надані Генеральним консульством РП у Луцьку. Освячення нових хрестів відбулося в присутності парафіян костелу Святих Петра й Павла та місцевих жителів. Урочисту церемонію провів настоятель місцевого костелу о. Владислав Чайка. Всі присутні віддали шану полеглим героям, які загинули в 1920 р. в боротьбі з більшовицькою навалю. Промовці висловлювали сподівання на те, що нарешті будуть виявленні прізвища цих героїв. Зараз відоме ім'я тільки однієї особи, котра тут похована, – це Альфред Келле.

Ярослав КОВАЛЬЧУК

Генеральне консульство РП у Луцьку та Товариство «Панорама культур» запрошують на цикл промо-зустрічей проекту «Примирення через важку пам'ять. Східна Галичина»

ПРОГРАМА ЗУСТРІЧЕЙ

Луцьк, 10.11.2014
14.00., офіс «ВолиньМедіа», вул. Ковельська, 2 – прес-конференція, зустріч організаторів із журналістами;
17.00., Клуб «Мистецький простір», вул. Драгоманова, 1 – відкрита зустріч лучан з організаторами, обговорення і презентація документального фільму «Важка пам'ять» (реж. Войцех Валькевич, 27 хв., Варшава, 2014).

Острог, 11.11.2014
12.00., НУ «Острозька Академія» – відкрита зустріч студентів і журналістів з організаторами проекту, презентація документального фільму «Важка пам'ять».

Тернопіль, 12.11.2014
17.00., «BunkerMuz», проспект Шевченка 1 – відкрита зустріч мешканців з організаторами проекту, обговорення і презентація документального фільму «Важка пам'ять».

На зустрічах буде доступна паперова версія книжки «Примирення через важку пам'ять. Волинь 1943» http://www.pk.org.pl/publikacje/pojednanie_przez_trudna_pamiec_wolyn1943.pdf

Більше інформації тут: www.facebook.com/pages/Pojednanie-przez-trudna-pamiecWolyn-1943-projekt/149062128561132
www.pojednanie.pk.org.pl

Nawiązanie nowych kontaktów

Pod koniec października, delegacja pielęgniarek z Wołynia na zaproszenie Izby Pielęgniarek i Położnych w Białej Podlaskiej odwiedziła to miasto w województwie lubelskim.

W czasie wizyty jej uczestnicy zapoznali się z działalnością Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego i spotkali się z kierownictwem Izby. Kierownik ukraińskiej delegacji, zastępca głównego lekarza ds. pielęgniarstwa Wołyńskiego Obwodowego Szpitala Halina Kuźmińska powiedziała, że polscy koledzy przyjęli ich bardzo życzliwie.

W wyniku wizyty została podjęta wspólna decyzja o rozwoju polsko-ukraińskich kontaktów w zakresie pielęgniarstwa, w tym o wymianie informacji pomiędzy Izłą Pielęgniarek i Położnych w Białej Podlaskiej i Stowarzyszeniem Pielęgniarek Wołynia «Miłosierdzie».

W Białej Podlaskiej mieszka 60 tysięcy osób. Szpital w tym mieście ma dobre zabezpieczenie materialne. Jest tu m.in. lądowisko dla śmigłowców, którymi transportuje się ciężko chore osoby wymagające natychmiastowej pomocy medycznej. Według przewodniczącej Izby Pielęgniarek i Położnych Celmer vel Domańskiej, pracownicy Izby Przyjęć średnio dwa razy w tygodniu przyjmują pacjentów na lądowisku.

Wołodimir KUŹMIŃSKI

Налагодження нових контактів

Наприкінці жовтня цього року делегація медичних сестер Волині на запрошення Палати медичних сестер та акушерок із Бялої-Подляської відвідала це місто в Люблінському воєводстві.

Під час візиту було оглянуто Воєводську спеціалізовану лікарню, проведено зустріч із керівництвом Палати. Голова української делегації, заступник головного лікаря з медсестринства Волинської обласної клінічної лікарні Галина Кузьмінська розповіла, що польські колеги зустріли їх дуже доброзичливо.

Результатом відвідин стало прийняття спільного рішення про розширення українсько-польських контактів у галузі медсестринства. В першу чергу, вирішили налагодити інформаційний обмін між Палатою медичних сестер та акушерок у Бялій-Подляській та Асоціацією медичних сестер Волині «Милосердя».

У Бялій-Подляській проживає 60 тис. осіб. Лікарня міста добре матеріально-технічно забезпечена. Наприклад, має вертолітний майданчик для приймання гелікоптерів із важкохворими, які потребують термінової медичної допомоги. Зі слів голови Палати медичних сестер та акушерок Ельжбети Целмер вел Домаńskiej, в середньому два рази за тиждень працівники приймального відділення лікарні зустрічають пацієнтів на вертолітному майданчику.

Володимир КУЗЬМІНСЬКИЙ

Wołyńscy pedagodzy odwiedzili Warszawę

W roku 2014 mija 10 lat współpracy pomiędzy wydziałami psychologii Wschodnioeuropejskiego Uniwersytetu Narodowego imienia Łesi Ukrainki oraz Uniwersytetu Warszawskiego.

Konferencje naukowo-praktyczne, publikacje w czasopiśmie, wymiany studentów, staże wykładowców, badania międzykulturowe, udział w szkołach letnich – to niepełna lista wspólnych działań, które zostały zrealizowane przez oddział współpracy międzynarodowej na Wydziale Psychologii WUN. 22–25 października 2014 roku delegacja wykładowców i studentów psychologii oraz pedagogów z Łucka wzięła udział we wspólnym seminarium, zorganizowanym przez polskich naukowców i psychologów zrzeszony w Polskim Komitecie Światowej Organizacji Wychowania Przedszkolnego (OMEП).

Uczestnicy seminarium rozpatrzyli temat «Wpływ środowiska na rozwój psychiczny osobowości – treściowe poznanie świata». W czasie spotkania wysłuchano referatów naukowych, odbyły się też dyskusje, w których została omówiona problematyka wsparcia psychologiczno-pedagogicznego dziecka w rodzinach o różnym statusie społeczno-ekonomicznym, znaczenie rodziny jako ważnego środowiska dla rozwoju rozumienia świata przez dziecko, cechy szczególne wykształcenia dziecka w przedszkolnych placówkach różnych typów, nowe pojęcia w kształtowaniu tożsamości w kontekście społeczno-kulturowym. W czasie seminarium zorganizowano wizytę w przedszkolu nr 401 w Warszawie. Tu odbyło się praktyczne zajęcie dla dzieci, poświęcone aspektom prozdrowotnym owoców i warzyw.

Obie strony omówiły kontynuację współpracy w latach 2014-2020 polskich i ukraińskich placówek oświatowych, w szczególności z Łucka i obwodu wołyńskiego, która będzie organizowana za pośrednictwem polskiego i ukraińskiego komitetów OMEП. Ideę eurointegracji w systemie zarządzania i oświaty poparli urzędnicy gminy Ursynów (m. Warszawa) oraz przedstawiciel Wołyńskiej Obwodowej Administracji Państwowej Oлександр Krawczuk. O naukowej współpracy, organizacji badań interkulturowych w zakresie oświaty, udziale w projektach europejskich mówiły przewodnicząca Ukraińskiego Komitetu OMEП Inesa Filippowa oraz pracownik Uniwersytetu Zielonogórskiego Mirosława Niczaj-Drag.

Profesor Uniwersytetu Warszawskiego Ludwiga Wojciechowska podarowała bibliotece uniwersyteckiej w Łucku swoją monografię o problemach psychologii rozwoju osobowości, a prezes Towarzystwa Przyjaciół Warszawy Beata Michalec przekazała swoją książkę «Tekla z Bądarzewskich Baranowska» o znanej polskiej kompozytorce, której ojciec pochodził z terenów obecnego obwodu żytomierskiego. Na prośbę polskich pedagogów, studenci i wykładowcy z Łucka będą pomagać polskim badaczom w poszukiwaniach relikwii rodzinnych i odkrywaniu nowych stron w biografii słynnych Polaków wywodzących się z Wołynia. Na takie wsparcie liczy też Muzeum Narodowe w Warszawie.

OMEП ma przedstawicielstwa na całym świecie, dlatego delegacja z Ukrainy kontynuowała swoją podróż studyjną do Poczdamu i Berlina, gdzie spotkała się z niemieckimi przyjaciółmi i poznała tradycje ziemi brandenburskiej oraz zabytki niemieckiej stolicy.

Inesa FILIPPOWA

Волинські освітяни відвідали Варшаву

У 2014 р. минає 10 років міжнародній співпраці факультетів психології Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки та Варшавського університету.

гів міста Луцька взяла участь у спільному науково-практичному семінарі, організованому польськими науковцями та практиками, що об'єднані в Польському комітеті Світової організації дошкільного виховання (ОМЕП).

Учасники семінару розглянули проблему «Вплив середовища на психічний розвиток особистості – смислове пізнання світу». Під час зустрічі прозвучали наукові доповіді та відбулися дискусії, в яких було розкрито проблематику психолого-педагогічної підтримки дитини в родині з різним соціально-економічним статусом, значення родини як важливого середовища для її смислового розвитку, особливості освіти дитини в різних типах дошкільних закладів, нові поняття у формуванні ідентичності в соціально-культурному контексті. Під час семінару відбувся візит у дошкільний заклад № 401 (м. Варшава). Учасники відвідали практичне заняття, присвячене користі фруктів та овочів.

Обидві сторони обговорили продовження на 2014–2020 рр. співпраці польських та українських освітніх закладів, зокрема, Луцька та Волинської області, яка відбуватиметься за посередництвом польського та українського комітетів ОМЕП. Проблематику міжнародної євроінтеграції в системі управління та освіти активно підтримали урядовці дільниці Урсинув (м. Варшава) та представник Волинської обласної державної адміністрації Олександр Кравчук. Тему наукової співпраці, організацію крос-культурних досліджень в освітній сфері, участь у європейських проектах розвинули голова Українського комітету ОМЕП Інеса Філіппова та працівник Зеленогурського університету Мірослава Нічай-Дронг.

Професор Варшавського університету Людвіга Войцеховська подарувала бібліотеці ЧНУ імені Лесі Українки свою монографію про проблеми психології розвитку особистості, а голова Товариства друзів міста Варшави Беата Міхалец передала авторську книгу «Текля з Бондаревських Барановська» про відому польську композиторку, батько якої був родом із Житомирщини. На прохання польських педагогів студенти та викладачі будуть допомагати польським дослідникам шукати родинні реліквії й відкривати нові сторінки біографії відомих поляків, що походять із Волині. На таку підтримку чекає Національний музей Польщі.

Освітні зв'язки ОМЕПу існують у всьому світі, тому далі делегація освітян продовжила свій пізнавальний маршрут до Потсдама та Берліна на зустріч із німецькими друзями, де познайомилися з традиціями землі Бранденбург та пам'ятниками архітектури німецької столиці.

Inesa FILIPPOWA

Na kongresie o współpracy naukowej

Представители wydziałów psychologii Wschodnioeuropejskiego Uniwersytetu Narodowego imienia Łesi Ukrainki i Wyższej Szkoły Ekonomii i Innowacji w Lublinie omówili propozycje współpracy.

Delegacja Katedry Psychologii Ogólnej i Społecznej oraz członkowie samorządu studenckiego ds. działalności międzynarodowej po raz pierwszy reprezentowali Wydział Psychologii WUN im. Łesi Ukrainki na Kongresie Inicjatyw Europy Wschodniej.

Grupa pracowników katedry prezentowała projekt współpracy transgranicznej «Przeciwdziałanie ksenofobii i agresji w środowisku młodzieży w przygranicznych regionach Ukrainy i Polski». Oni także przygotowali propozycje dla naukowych partnerów z Wydziału

Pedagogiki i Psychologii Wyższej Szkoły Ekonomii i Innowacji w Lublinie, które zostały przedstawione na spotkaniu z naukowcami z tej instytucji przez Larysę Zasiękiną oraz Inesę Filippową. Członkowie delegacji wymienili się zbiorami prac naukowych «Psychologiczne perspektywy», «Wizerunek dzieciństwa i system oświaty» (Ukraina) oraz «Horyzonty psychologii», «Studia i Prace Pedagogiczne» (Polska), a także podkreślili chęć dalszej współpracy i wymiany wykładowców i studentów.

Inesa FILIPPOWA

На конгресі про наукову співпрацю

Представники факультетів психології Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки й Вищої школи економії та інновацій у Любліні обговорили пропозиції співпраці.

Делегація кафедри загальної та соціальної психології й члени студентського самоврядування з міжнародної діяльності вперше представляли факультет психології ЧНУ імені Лесі Українки на Конгресі ініціатив Східної Європи.

Робоча група кафедри презентувала проект прикордонного співробітництва «Протидія ксенофобії та агресії серед молоді в прикордонних регіонах України та Польщі». Вона також підготувала пропозиції науковим партнерам із факультету психології Вищої школи

економії та інновацій у Любліні, які на зустрічі з науковцями цього навчального закладу висвітлювали Лариса Засєкіна та Інеса Філіппова. Учасники делегації обмінялися збірниками наукових праць «Психологічні перспективи», «Образ дитинства і система освіти» (Україна) та «Horyzonty psychologii», «Studia i Prace Pedagogiczne» (Польща), а ще висловили побажання подальшої співпраці й мобільного обміну викладачами та студентами.

Inesa FILIPPOWA

Informacje Lubelskie

■ Lublin odwiedził, należący do światowej czołówki wśród urbanistów Jan Gehl, z którego wiedzy korzysta wiele miast na świecie, jak się oblicza 250 z 50 krajów. To m.in. Nowy Jork, Londyn i Moskwa. Teraz to tego grona dołączył Lublin. «Chcemy zmienić oblicze Lublina i zmienimy» – powiedział prezydent miasta Krzysztof Żuk. Jan Gehl skrytykował architektów, którzy przez lata skupiali się na bryle w swej wizji projektów pokazujących ludzi zawsze uśmiechniętych na spacerze. «Nieważne jak duże i wysokie są budynki, ale jakie korzyści ma z mieszkania rodzina» – mówił słynny architekt. Przestrzeń publiczna i transport to wg tego urbanisty najważniejsze elementy «miasta dla ludzi». Na poparcie swych słów pokazał jak się na korzyść zmieniła Kopenhaga. «Miasta muszą zachęcać ludzi do chodzenia na piechotę i jazdy rowerem». Jan Gehl postanowił dołożyć swoją cegiełkę do poprawy wyglądu Lublina.

■ Podniesienie jakości prac magisterskich i umiędzynarodowienie uczelni – oto podstawowe tematy poruszane w Lublinie na Ogólnopolskiej Konferencji Rektorów Szkół Wyższych. Gospodarzem spotkania był UMCS – obchodzący jubileusz 70-lecia istnienia. «Boli, że jakość prac magisterskich w Polsce systematycznie spada – stwierdziła Lena Kolarska-Bobińska minister nauki i szkolnictwa wyższego. Obniżenie poziomu prac, wynika z masowości uzyskiwania tytułu magistra – stwierdzono. Istotną będzie zatem rola ekspertów i recenzentów prac. Wszystkie poczynania w kierunku poprawy jakości prac magisterskich zostaną wprowadzone najpóźniej do końca bieżącego roku akademickiego» – powiedziała Pani Minister.

■ Oto przykład, że jeśli się uda przemytnikowi przewieźć «trefny» towar przez granicę, to jeszcze nie jest pełny «sukces». Wpaść można jeszcze w głębi kraju, do którego w wieziono ten «towar». Pod tym kątem liczne kontrole bagażu przeprowadzają policjanci na terenach w pobliżu granicy. Ostatnio policjanci z komisariatu w Urszulinie w powiecie włodawskim, w nadgranicznym pasie nadbużańskim, zatrzymali do kontroli peugeota, którym podróżowało dwóch Polaków w wieku 44 i 31 lat. W bagażniku wieźli pudełka z papierosami bez polskich znaków akcyzy. Łącznie 2,5 tysiąca paczek o wartości 150 tysięcy złotych. Zarówno kierowca jak i pasażer trafili do celi. Grozi im «odsiadka» do 3 lat.

■ Uliczne wypożyczalnie rowerów w Lublinie, okazały się «strzałem w dziesiątkę». Pierwotnie planowano, że z miejskich rowerów będzie można korzystać w Lublinie do końca października, jednak w okresie miesiąca wypożyczono tyle rowerów ile spodziewano się wypożyczyć przez cały rok. Przedłużono zatem «rowerową akcję» do końca listopada, aby wznowić ją, nie w kwietniu lecz już w marcu 2015 roku. Jak dotąd z miejskich rowerów w Lublinie skorzystało 20 tysięcy osób. Przeciętny czas jednej jazdy 20 minut i 33 sekundy. A przy 20 minutach jazda jest bezpłatna, dopiero potem zaczynają się «schody», ale małe, jeśli nie groszowe.

■ To już ósmy niemiecki wóz strażacko-ratunkowy, jaki trafił do powiatu bialskiego: Mercedes Sprinter zasilili Ochotniczą Straż Pożarną w Kożanówce w gminie Rossosz. Niemiecki powiat Oberhavel, z którym powiat bialski utrzymuje już 10-letnie kontakty, przekazał osiem samochodów pożarniczych: siedem Mercedesów i jednego Volkswagena. Zadowolony jest z tej współpracy starosta bialski Tadeusz Łazowski. Samochody są wprawdzie używane, ale w doskonałym stanie. N p, otrzymany ostatnio Mercedes ma 170 tysięcy przebiegu, jego stan wspaniały. Powiat bialski otrzymał też od Niemców hełmy, węże, pasy strażackie, komplety ubrań gazoszczelnych.

■ Ponad 70 lat temu, w małym miasteczku koło Grodna na Białorusi, spłonęła drewniana zabytkowa synagoga. Zainteresowani postanowili taką samą wybudować w Biłgoraju w Lubelskiem. Pochodzący z tego miasta Tadeusz Kuźmiński, który z grupą architektów odbudowuje synagogę w jej pierwotnym stylu, twierdzi, że obiekt będzie gotowy w stanie surowym na początku 2015 roku. Wewnątrz będzie także muzeum Izaaka Singera, znanego niegdyś na tym terenie żydowskiego biznesmena. Niebawem Biłgoraj odwiedzi syn Singera. Obiecał przekazać muzeum pamiątki po ojcu. Pomoże także odbudować w dawnym stylu biłgorajskie żydowskie miasteczko. Gotowych jest 15 budynków, a trwa budowa kolejnych 7.

■ Ponad 200 wystawców z kraju i zagranicy oraz ponad tysiąc najnowocześniejszych maszyn można było zobaczyć na dwudniowej imprezie w hali Targów Lublin, na Targach Rolniczych Agro-Park. Wartość prezentowanych maszyn i urządzeń rolniczych oblicza się na 100 milionów złotych. Kolejne, ósme Targi odbędą się niebawem, bo w marcu 2015 roku. Podczas tegorocznych targów po raz pierwszy wykorzystano całą powierzchnię 12 tysięcy metrów kw. w halach i 5 tysięcy m.kw. przed halami. Największym zainteresowaniem cieszyły się ciągniki prezentowane przez 20 producentów. Wśród ziemiopłodów powodzenie miały ziemniaki Irga i Bryza, zwłaszcza ta druga, która doskonale nadaje się do przyrządzania placków ziemniaczanych.

■ Powoli, ale konsekwentnie, stawiamy na energię odnawialną. Budujemy biogazownie, coraz intensywniej korzystamy z energii słonecznej. Czas na stawianie wiatraków. Ostatnio nowy wiatrak stanął między Żółkiewką a Dąbiem, obok instalowany jest drugi wiatrak i będą kolejne, łącznie 20. Stawia się minimum w odległości od budynków rolników 500 metrów, aby nie zakłócały ludziom spokoju. Wiatrak ma ponad 100 metrów wysokości o średnicy śmigła 66 centymetrów, o mocy 2 MW. Zakłada się, że roczne wpływy do budżetu gminy, tylko z jednej turbiny, mogą wynieść 100 tysięcy złotych. W Żółkiewce będą produkować prąd jeszcze w tym roku. Rolnik za dzierżawę terenu pod jeden tylko wiatrak otrzyma rocznie do 20 do 30 tysięcy złotych.

Adam TOMANEK

Люблінська інформація

■ Люблін відвідав Ян Гейл – один із провідних світових урбаністів, учнями якого користуються 250 міст із 50 країн нашої планети. До них, зокрема, належать Нью-Йорк, Лондон і Москва. Нещодавно до цього списку приєднався також Люблін. «Ми хочемо змінити й змінимо обличчя Любліна», – сказав міський голова Кшиштоф Жук. Ян Гейл розкритикував архітекторів, котрі впродовж багатьох років зосереджувалися на проектах лише для усміхнених під час прогулянки людей. «Неважливо, наскільки великі та високі будинки, важливо, які вигоди має сім'я зі свого помешкання», – сказав відомий архітектор. Публічний простір і транспорт, на думку цього урбаніста, – це найважливіші елементи «міста для людей». На підтримку своїх слів він продемонстрував, як змінився Копенгаген. «Міста повинні заохочувати людей ходити пішки та їздити на велосипеді», – зазначив Ян Гейл, котрий вирішив докласти свою цеглину для покращення вигляду Любліна.

■ Поліпшення якості магістерських робіт і виведення навчальних установ на міжнародний рівень – це головні теми, які були порушені на Загальнопольській конференції ректорів вищих шкіл. Господарем зустрічі був Університет Марії Кюрі-Скłodовської, котрий відзначає 70-річчя від дня заснування. «Прикро, що якість магістерських робіт у Польщі систематично погіршується», – наголосила міністр науки та вищої освіти Лена Колярска-Бобінська. «Зниження рівня робіт спричинене тим, що отримання титулу магістра стало масовим явищем. Тому істотною буде роль експертів та рецензентів робіт. Усі починання в напрямку покращення якості магістерських робіт будуть запроваджені найпізніше до кінця нинішнього навчального року», – заявила міністр.

■ Якщо контрабандистові вдасться перевезти необхідний товар через кордон, це ще не означає, що справа вдалася, адже бути впійманим можна й усередині країни. Із цією метою поліцейські проводять численні перевірки багажу на прикордонних територіях. Нещодавно поліцейські з Уршуліна Влодавського повіту затримали для перевірки в прикордонній надбужанській смузі автомобіль марки «Peugeot», яким рухалися двоє поляків віком 44 і 31 років. У багажнику вони везли цигарки без польських акцизних марок. Загалом 2,5 тис. пачок вартістю 150 тис. злотих. Водій та пасажир були затримані. Тепер їм загрожує «відсидка» до 3 років.

■ Вуличні пункти прокату велосипедів у Любліні мають успіх у жителів міста. Спочатку в Любліні планували, що міськими велосипедами можна буде користуватися до кінця жовтня. Проте упродовж місяця на прокат взяли заплановану на рік кількість велосипедів. Тому «велосипедну акцію» продовжили до кінця листопада, а також вирішили відновити її не у квітні, а в березні 2015 р. Нині міськими велосипедами в Любліні скористалися 20 тис. осіб. Середня тривалість однієї поїздки – 20 хв. 33 с. Упродовж перших 20 хв. поїздка безкоштовна, а вже після закінчення цього часу нараховується невелика оплата.

■ Уже восьмий німецький пожежно-рятувальний автомобіль потрапив до Бяльського повіту. «Mercedes Sprinter» поповнив Добровільну пожежну дружину в Кожанівці, що розташована в гміні Россош. Німецький район Верхній Гафель, з яким бяльський повіт вже протягом десяти років підтримує контакти, передав вісім пожежних автомобілів: сім марки «Mercedes» та один «Volkswagen». Такою співпрацею задоволений бяльський староста Тадеуш Лазовський. Автомобілі вже були у використанні, проте знаходяться в чудовому стані. Бяльський повіт отримав від німців також шоломи, шланги, рятувальні пояси та вогнетривий одяг.

■ Ponad 70 років тому в маленькому містечку поблизу Гродна, що в Білорусі, згоріла дерев'яна старовинна синагога. Нині знайшлися люди, які вирішили побудувати таку ж синагогу в Білgoraї на Люблінщині. Тадеуш Кузьмінський, який походить із цього міста, з групою архітекторів відбудовує синагогу в її первинному стилі. Він вважає, що основні роботи на об'єкті будуть виконані до початку 2015 р. У синагозі буде Музей Ісаака Зінгера – відомого на цій території єврейського бізнесмена. Незабаром Білgorай відвідає син Зінгера. Він обіцяв передати в музей пам'ятки, що залишилися після батька, а також допоможе відбудувати в давньому стилі єврейське містечко. Вже готові 15 будинків, і зараз триває будівництво ще семи.

■ Ponad 200 експонатів із Польщі, закордоння, а також понад тисячу найсучасніших машин можна було побачити під час дводенної сільськогосподарської виставки «Агро-Парк» у залі «Люблін». Вартість представленої техніки та сільськогосподарських пристроїв сягала 100 млн злотих. Під час цьогорічної виставки вперше було використано усю площу – 12 тис. м кв. у залах та 5 тис. м кв. перед залами. Найбільшою популярністю користувалися трактори, представлені двадцятьма виробниками. Серед насіння найбільший успіх мала картопля сортів «Irga» та «Bryza» (остання ідеально підходить для приготування дерунів). Наступна восьма виставка відбудеться незабаром, уже в березні 2015 р.

■ Повільно, проте результативно, ми починаємо застосовувати відновлювальну енергію – будуємо природні газові установки, все інтенсивніше використовуємо сонячну енергію. Прийшов час для будівництва вітряків. Нещодавно новий вітряк було встановлено між Жулкевкою та Домбєм. Неподальк уже будують інший. Загалом буде споруджено 20 вітряків. Їх розміщують на відстані не менше, ніж 500 м від будинків фермерів, щоб не порушувати спокою людей. Вітряк має понад 100 м висоти, діаметр крил становить 66 см, а потужність – 2 МВт. Передбачається, що річне надходження до бюджету гміни тільки від однієї турбіни може становити 100 тис. злотих. У Жулкевці будуть виробляти струм ще в нинішньому році. За надання в оренду землі під один вітряк фермер отримає від 20 до 30 тис. злотих на рік.

Адам ТОМАНЕК

Komorowski: O nowej strategii NATO na szczycie Sojuszu w Warszawie

Szczyt NATO w Warszawie w 2016 roku byłby dobrym momentem do rozpoczęcia prac nad nową koncepcją strategiczną Sojuszu, z możliwością jej przyjęcia w 2018 roku – przekonywał prezydent Bronisław Komorowski podczas wykładu w Akademii Obrony NATO w Rzymie.

W ramach trzydniowej wizyty we Włoszech Komorowski wygłosił wykład dla słuchaczy 125. kursu Akademii Obrony NATO.

Polski prezydent jest zdania, że potrzebna jest «strategiczna, długofalowa adaptacja NATO jako całości do trwałych wyzwań», ponieważ «zjawiska kryzysowe na wschodniej flance będą miały charakter trwałych».

Decyzje, które zapadły na wrześnieowym szczycie NATO w Newport, w Walii – powiedział Komorowski – stanowiły ważny krok, ale «pełna adaptacja Sojuszu będzie musiała wyrazić się w opracowaniu nowej koncepcji strategicznej».

Ocenił, że najważniejsze w strategicznej adaptacji NATO «powinno być wzmocnienie siły i spoistości Sojuszu».

Przekonywał również, że kraje NATO powinny zwiększać swoje budżety obronne. Przypomniał, że Polska wraca do poziomu 2 proc. PKB na obronność.

Polska Agencja Prasowa

Kоморовський про нову стратегію НАТО на саміті Альянсу в Варшаві

«Саміт НАТО в Варшаві 2016 р. став би добрим моментом для початку робіт над новою стратегічною концепцією Альянсу та можливістю її прийняття у 2018 р.», – переконував президент Броніслав Коморовський під час лекції в Академії оборони НАТО в Римі.

У рамках триденного візиту в Італії Коморовський провів лекцію для слухачів 125-го курсу Академії оборони НАТО.

Польський президент вважає, що потрібна «стратегічна, багатетапна адаптація НАТО як цілого організму для довготривалих викликів», оскільки «кризові явища на східному фланзі матимуть тривалий характер».

«Рішення, які були прийняті на вересневому саміті НАТО в Ньюпорті (Уельс), – сказав Коморовський, – становлять важливий крок, проте адаптація Альянсу повинна сформуватися в розробці нової стратегічної концепції».

Він зазначив, що найважливіше в стратегічній адаптації НАТО – «зміцнення сили та єдності Альянсу».

Переконував також у тому, що країни НАТО повинні збільшувати свої оборонні бюджети. Нагадав, що Польща повертається до рівня витрат 2 % ВВП на оборону.

Polska Agencja Prasowa

Rosja demonstruje siłę, bo jest słaba

Rosja chce tylko prowokować – to zgodny ton opinii niemieckich mass mediów na temat wtargnięcia rosyjskich myśliwców w europejską przestrzeń powietrzną.

Na wtargnięcie rosyjskich samolotów wojskowych w przestrzeń powietrzną nad Morzem Północnym, Bałtykiem i Morzem Czarnym NATO ze swej strony zareagowało poderwaniem myśliwców należących do sił powietrznych Norwegii, Wielkiej Brytanii, Portugalii, Niemiec i Turcji.

«Nie wiadomo, czy loty te są reakcją Rosji na twardy kurs Zachodu» – pisze «Spiegel-Online». «Polska zapowiedziała ostatnio wzmocnienie swoich wojsk na wschodzie kraju. W obliczu kryzysu ukraińskiego także NATO wzmogło swoją aktywność militarną, chcąc zmanifestować w ten sposób swoją solidarność ze wschodnimi członkami Sojuszu, mającymi uczucie zagrożenia ze względu na aneksję Krymu przez Rosję i walki na wschodzie Ukrainy».

«Rosja sięga po groźby» – pisze komentator portalu n-tv. «Przesłanie Rosji brzmi: Moglibyśmy, gdybyśmy chcieli. Taką strategię Rosja realizuje już od dłuższego czasu. Tak można pojmować również cały kryzys ukraiński: jeżeli Zachód nie spełni naszych żądań, będziemy dalej mącić».

Komentator rozważa, dlaczego Rosja jest tak agresywna, i dochodzi do wniosku, że czuje się zagrożona poszerzaniem się obszaru NATO na wschód.

«A poza tym Rosja demonstruje swoją siłę, bo jest słaba. Właściwie jest to sprzeczność, ale takie zachowanie jest znane nie tylko w polityce międzynarodowej. Rosja, jak już często w swej długiej historii, jest kolosem na glinianych nogach. Sankcje Zachodu boleśnie ją trafiają».

Deutsche Welle

Rosія демонструє силу, бо слабка

Росія хоче тільки провокувати – така думка німецьких мас-медіа щодо вторгнення російських винищувачів у європейський повітряний простір.

На вторгнення російських військових літаків у повітряний простір над Північним, Балтійським та Чорним морями НАТО зі свого боку відреагував підняттям у небо винищувачів, які належать повітряним силам Норвегії, Великобританії, Португалії, Німеччини та Туреччини.

«Невідомо чи ці польоти – це реакція Росії на твердий курс Заходу», – пише «Spiegel-Online». «Польща планує зміцнити свої війська на сході країни. Беручи до уваги українську кризу, НАТО також посилив свою мілітарну активність, намагаючись продемонструвати таким чином солідарність зі східними членами

2014

NATOscape

Альянсу, які відчувають загрозу у зв'язку з анексією Криму Росією та військовими діями на сході України».

«Росія намагається погрожувати», – пише журналіст порталу «n-tv». «Послання Росії звучить так: «Ми могли б, якби захотіли». Таку стратегію Росія реалізує вже впродовж тривалого часу. Так можна охарактеризувати й усю українську кризу: «Якщо Захід не виконає наших вимог, будемо далі порушувати спокій».

Коментатор аналізує агресію Росії, й робить висновок, що вона відчуває загрозу з огляду на розширення території НАТО на схід.

«Окрім цього Росія демонструє свою силу, бо вона слабка. Загалом, така поведінка суперечлива, проте подібні випадки відомі не лише в міжнародній політиці. Росія, як часто було в її історії, – це Колос на глиняних ногах. Санкції Заходу болісно вдаряють у неї».

Deutsche Welle

70 proc. Serbów woli sojusz wojskowy z Rosją

Serbia jest kandydatem do członkostwa w UE, ale większość jej obywateli opowiada się za bardziej prorosyjską orientacją – wskazał belgradzki dziennik «Politika», powołując się na wyniki sondażu przeprowadzonego przez Nową Serbską Myśl Polityczną.

Za przystąpieniem do UE opowiedziało się 54 proc. ankietowanych, natomiast za sojuszem z Rosją było 70 proc. Prawie 72 proc. wypowiedziało się przeciwko członkostwu Serbii w NATO.

Wśród zagranicznych przywódców największą aprobatę – 38 proc. – uzyskał prezydent Rosji Władimir Putin. Na drugim miejscu znalazła się kanclerz Niemiec Angela Merkel, ale tylko z 10-procentowym poparciem.

Tvn24

70 % сербів прагнуть військового союзу з Росією

«Сербія – кандидат на членство в ЄС, проте більшість її громадян виступають за відчутнішу prorosyjsьку орієнтацію», – заявило белградське щоденне видання «Політика», посилаючись на результати опитування, проведеного організацією «Нова сербська політична думка».

За приєднання до ЄС виступили 54 % анкетованих, а за союз із Росією – 70 %. Майже 72 % – проти членства Сербії в НАТО.

Серед закордонних лідерів найбільшу підтримку здобув президент Росії Володимир Путін (38 %). На другому місці опинилася канцлер Німеччини Ангела Меркель (10 %).

Tvn24

NATO: rosyjscy żołnierze nadal przebywają na Ukrainie

Na wschodzie Ukrainy nadal przebywa pewna liczba rosyjskich żołnierzy. Mimo częściowego wycofania oddziałów Rosja utrzymuje nadal «skuteczne» siły na granicy z Ukrainą – powiedział dowódca sił NATO w Europie generał Philip Breedlove.

«Zaobserwowaliśmy dość istotne wycofanie wojsk rosyjskich z terenów Ukrainy, ale proszę nie mieć wątpliwości – na wschodzie Ukrainy nadal pozostają rosyjskie siły» – oświadczył Breedlove w kwaterze Sojuszu w belgijskim Mons.

Niektórzy rosyjscy żołnierze stacjonujący nad ukraińską granicą opuścili te miejsca, a inni wydają się przygotowywać do tego. «Jednak siły, które tam pozostają i nie wykazują oznak opuszczenia terenu, są bardzo, bardzo skuteczne i nadal mogą stanowić zagrożenie dla Ukrainy» – powiedział Breedlove.

Nowy sekretarz generalny NATO Jens Stoltenberg oświadczył, że Rosja «wciąż narusza suwerenność i integralność terytorialną Ukrainy poprzez utrzymywanie rosyjskich sił na Ukrainie». NATO nadal będzie apelować do Rosji, by wycofała żołnierzy z terytorium Ukrainy i znad granicy. Sojusz wykorzysta swoje wpływy, by upewnić się, że przestrzegane jest zawieszenie broni na wschodzie Ukrainy. «Musimy znaleźć polityczne rozwiązanie wyzwań, które widzimy na Ukrainie, a warunkiem wstępnym jest oczywiście skuteczne zawieszenie broni» – dodał nowy szef NATO.

Gazeta.pl

NATO: «Російські солдати надалі перебувають в Україні»

«На сході України продовжують перебувати російські солдати. Незважаючи на те, що частина підрозділів відступила, Росія надалі утримує «ефективні» сили на кордоні з Україною»,

– сказав командувач сил НАТО в Європі генерал Філіп Брідлав.

«Ми помітили досить істотний відступ російських військ із території України, проте прошу не сумніватися – на сході України надалі залишаються російські сили», – заявив Брідлав в офісі Альянсу в бельгійському Монсі.

Деякі російські солдати, які перебували біля українського кордону, покинули ці місця. «Проте сили, які там залишаються, не демонструють ознак, що хочуть залишити територію, вони дуже дієві й надалі можуть становити загрозу для України», – сказав Брідлав.

Новий Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг заявив, що Росія «продовжує порушувати суверенність та територіальну цілісність України шляхом утримання російських сил в Україні». НАТО й надалі буде апелювати до Росії, щоб вона забрала своїх солдатів із території України та з кордону. Альянс використовує свої впливи, щоб упевнитися, що на сході України дотримуються припинення вогню.

Gazeta.pl

Rosja coraz mocniej odczuwa skutki konfliktu z Ukrainą

Mimo problemów gospodarczych Rosji nie ma co liczyć na zmianę w jej polityce – ocenia Paweł Kowal, były wiceminister spraw zagranicznych. Sankcje innych państw i duży spadek cen ropy poważnie obciążają gospodarkę. Problemy odczuwają też przedsiębiorcy, dlatego starają się szukać alternatywnych – dla unijnych i amerykańskiego – partnerów biznesowych.

Najpoważniejszy był cios amerykański. Po uruchomieniu eksportu własnej ropy naftowej Amerykanie doprowadzili do spadku cen na światowych rynkach. W ciągu trzech miesięcy cena baryłki ropy Brent spadła o ponad 20 proc. ze 114 dolarów do 85 dolarów. To oznacza radykalny spadek wpływów do budżetu Rosji.

Newseria.pl

Rosія щораз сильніше відчуває результати конфлікту з Україною

«Незважаючи на економічні проблеми Росії, не потрібно розраховувати на зміни в її політиці», – заявив Павел Коваль, колишній заступник міністра закордонних справ Польщі. Санкції інших країн і велике зниження цін на нафту серйозно ускладнюють економічну ситуацію. Проблеми відчувають також підприємці, тому вони намагаються шукати альтернативи для європейських та американських бізнес-партнерів.

Найсерйознішим був американський удар. Розпочинаючи експорт власної нафти, вони спровокували зниження цін на світових ринках. Упродовж трьох місяців ціна за барель нафти знизилася на 20 % – із 114 до 85 дол. Це істотно зменшить надходження до бюджету Росії.

Newseria.pl

Bombowce Putina zagrażają lotnictwu cywilnemu

Rosyjskie bombowce wtargnęły na europejską przestrzeń w ramach niezapowiedzianych manewrów. I choć nie wleciały na obszar NATO, stanowią zagrożenie dla lotnictwa cywilnego – podają niemieccy komentatorzy

«Liczne bombowce rosyjskie wtargnęły głęboko w europejską przestrzeń powietrzną zbliżając się do granic kilku państw NATO. Czy mogły tak postąpić? Mogły, przynajmniej tak długo, dopóki nie naruszają przestrzeni powietrznej Sojuszu Północnoatlantyckiego» – pisze «Sueddeutsche Zeitung».

Zdaniem komentatora dziennika Daniela Broesslera, NATO słusznie nie potępiło wzmózonej aktywności rosyjskiego lotnictwa jako «zagrożenia dla pokoju światowego», lecz tylko jako «ewentualne zagrożenie dla lotnictwa cywilnego».

Według «SZ», działania strony rosyjskiej stanowią mimo wszystko powód do niepokoju. «Nie oznaczają jeszcze nowej zimnej wojny, ale są dowodem na renesans metod komunikowania się rodem z czasów zimnej wojny» – ocenia autor komentarza.

PAP

Бомбардувальники Путіна загрожують цивільній авіації

«Російські бомбардувальники вторглися в європейський простір у рамках незапланованих навчань. І хоча вони не порушили територію НАТО, проте становлять загрозу для цивільної авіації», – повідомляють німецькі експерти.

«Велика кількість російських бомбардувальників глибоко проникла в європейський повітряний простір, наближуючись до кордонів кількох країн НАТО. Чи вони мали право так вчинити? Так, принаймні вони могли наблизитися, аби не порушити повітряного простору Північноатлантичного альянсу», – пише «Sueddeutsche Zeitung».

На думку коментатора щоденного видання Данієля Бросслера, НАТО слушно не засудило посиленої активності російської авіації як «загрози для світового спокою», а назвало її лише «можливою загрозою для цивільної авіації».

На думку видання, незважаючи на таку оцінку, дії російської сторони – це привід для занепокоєння. «Вони ще не означають нової холодної війни, проте є доказом відновлення методів впливу, які були притаманні періоду холодної війни».

PAP

PRACA // РОБОТА

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
агент страховий	1 218	Збільшення клієнтської бази. Укладення договорів на страхування. Знання ПК. Наявність резюме обов'язкове.
адміністратор	1 900	Адміністрування процесів у торгівельній залі супермаркету, управління персоналом, контроль наявності товару, термінів придатності, цінників.
бетоняр	1 670	Вміння виставляти опалубку, улаштування фундаментів, бетонування бетонних конструкцій
бетоняр	1 500	робота в Полтавській області, будівництво мостів, та інших штучних споруд, робота на висоті
вантажник	1 250	Завантаження та розвантаження продукції в ящиках масою по 3 кг. та масою 9 кг., розкладання продукції в холодильники
вантажник	1 400	Здійснює всі вантажно-розвантажувальні роботи та переміщення товарів (макаронні вироби), забезпечує своєчасну подачу товарів.
вантажник	1 500	Здійснює всі навантажувально-розвантажувальні роботи та переміщення товарів (мінеральні добрива), забезпечує своєчасну подачу товарів.
вантажник	2 000	Здійснює всі вантажно-розвантажувальні роботи та переміщення товарів (макаронні вироби), забезпечує своєчасну подачу товарів.
верстатник дерево-обробних верстатів	2 500	розпил деревовиробів, врізка дверної фурнітури
Випалювач стінових та в'язучих матеріалів	2 000	випал цегли-сирцю у тунельних печах із відповідним технологічним режимом, робота з комп'ютером, контроль за палинками з газом, за графіком завантаження та вивантаження цегли
виробник м'ясних напівфабрикатів	1 369	вміння розробляти м'ясні тушки(свинина, яловичина, курятина), виготовлення фаршу, виготовлення ковбаси
виробник харчових напівфабрикатів	1 250	Виготовлення котлет, вареників, пелеменів (розкладка їх на підноси та підготовка до заморожування)
виробник харчових напівфабрикатів	1 310	виготовлення рибної продукції, харчових напівфабрикатів з риби та морепродуктів.
виробник харчових напівфабрикатів	1 300	навички в роботі по виробництву фабрикати та напівфабрикатів, дотримання трудового режиму підприємства
військовослужбовець	2 600	проходження військової служби за контрактом
водій автотранспортних засобів	1 400	виконання робіт на автотранспортному засобі DAF, додатково доплачуються відрахунок та надбавки
водій автотранспортних засобів	1 280	Робота на автомобілі "Вольво" (бензовоз), перевезення по Україні.
водій автотранспортних засобів	1 250	водій далекобійник, автомобіль вантажний з напівприцепом у міжміському та міжнародному сполученні, нагляд технічний за автомобілем
водій навантажувача	1 500	водій автонавантажувача "Бобкат"
водій тролейбуса	2 300	перевезення пасажирів громадським транспортом- тролейбусом "Богдан", "ЗІУ", "ЮМЗ"
вчитель-реабілітолог	1 861	на тимчасове робоче місце- на час декрету, за спеціальністю-логопед, дефектолог, корекційний педагог, робота з дітьми особливих потреб
геодезист	1 500	вміння та добрі знання відповідно топографо-геодезичні, картографічні роботи
готувач розчинів та мас	1 800	приготування глиняної маси для виготовлення цегли-сирцю, робота з механічним обладнанням
двірник	1 460	прибирання прибудинкової території
двірник	1 218	прибирання території від сміття
електрик дільниці	1 650	забезпечення належної роботи електрообладнання, електроприладів, запобіжних пристроїв та електроосвітлювальних приладів, ремонт електроприладів.
Електрогазоварник	3 500	зварювання і розрізка металевих конструкцій, знання різак "Донмет", зварювального обладнання
Електрогазоварник	1 300	Зварювання труб для систем опалення та водогонів виконання поздовжніх, поперечних швів

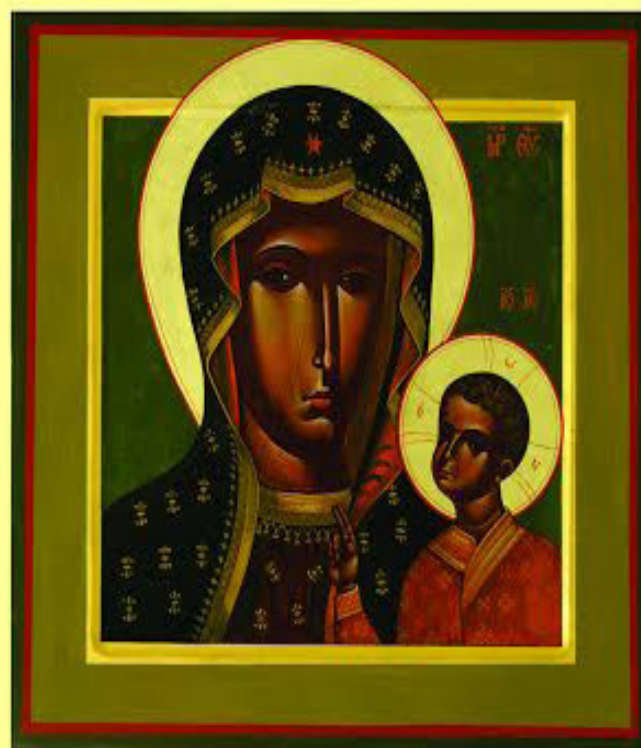
Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
Електрогазоварник	2 000	проводити електрогазоварювальні ремонтні роботи транспортних засобів, навиків н/автоматичного зварювання
Електрогазоварник	1 500	робота в Полтавській обл., будівництво мостів, та інших штучних споруд, робота на висоті
Електрогазоварник	1 250	ручне напівавтоматичне, автоматичне зварювання деталей, апаратів, конструкцій транспортних засобів
Електрогазоварник	1 218	якісно проводити зварювальні роботи по металу, знати і виконувати правила техніки безпеки, робоче місце тримати в чистоті
Електрозварник ручного зварювання	2 593	зварювання елементів рами тролейбуса (проф.труби 40*40, 28*40), зварювання металу з використанням апаратів в середовищі вуглекислого газу).
електромеханік з ліфтів	1 500	огляд ліфтів, прибирання купе кабіни, шахти, машинного приміщення ті інше згідно до посадової інструкції, бажано наявність посвідчення ліфтера
електромонтер контактної мережі	1 253	наявність дозволу на дані роботи, ревізії та ремонт всіх пристроїв контактної мережі
електромонтер контактної мережі	2 200	ремонт та обслуговування контактної-кабельної мережі (кабельних ліній)
електрослюсар будівельний	1 780	Виконання робіт під час монтажу електричних конструкцій, технічне обслуговування та ремонт засобів виробництва
енергетик	2 830	безперервне економічне і безпечне енергопостачання всіх підрозділів підприємства і дотримання заданих параметрів всіх видів енергії на приймальних пристроях споживачів
завантажувач-вивантажувач печей	1 800	заштовчування та вивантаження пічних вагонеток за допомогою механічного штовхача(робота на механічному обладнанні)
завідувач складу	1 300	знання асортименту товару, розподіл по типології
заготівник м'якої тари	3 000	заготівля пластикової тари
заступник директора	3 000	контроль та аналіз фінансової звітності підприємства, підбір кадрів, нагляд за виробництвом (виробництво картонних ящиків в м.Нововолинську)
знімач-укладальник у виробництві стінових та в'язучих матеріалів	3 000	складання цегли на піддони по 200 шт. на кожний (7 тис. штук цегли за зміну)
інженер з організації експлуатації та ремонту	2 000	ремонт та обслуговування обладнання, яке використовується в харчовій промисловості
Інженер-будівельник	2 000	нагляд за виконанням будівельно-монтажних робіт, поточний, капітальний ремонт аптечних приміщень, складів фармацевтичних засобів
інженер-землевопорядник	1 410	розробка проектів відведення, рекультивациі земель, грошової оцінки земель, схем землеустрою, знання сучасної виміральної техніки
інженер-конструктор	1 500	Розробка технічної документації згідно з технічним завданням, ескізне проектування виробів, аналіз конструкторської документації. Знання програм "Компас", "Текс", "Автокад". Відраджено по Україні.
інструктор з фізкультури	1 250	проведення групових занять з аеробіки.
касир торговельного залу	1 377	викладка товару, ротація товару, розміщення цінників, обслуговування покупців на касі, ведення касової документації, здійснює облік грошових знаків у порядку і строки, встановлені законодавством про касову дисципліну, консультує покупців щодо асортименту товарів
касир торговельного залу	1 450	викладка товару, ротація товару, розміщення цінників, обслуговування покупців на касі, ведення касової документації, здійснює облік грошових знаків у порядку і строки, встановлені законодавством про касову дисципліну, консультує покупців щодо асортименту товарів

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
касир торговельного залу	1 335	Обслуговування покупців за касовим апаратом та забезпечувати правильне ведення книги РРО та роботу з реєстратором розрахункових операцій
касир торговельного залу	2 000	розрахунок покупців по касі, знання касового апарату, доброзичливість у обслуговуванні клієнтів
комплектувальник	1 230	Збір товарів по накладних
комплектувальник	1 220	комплекткування деталей в машкомплект
кондитер	2 000	знання рецептури й режиму виготовлення тортів, тістечок з обов'язковим досвідом роботи
Кондуктор громадського транспорту	1 480,00	продаж разових проїзних квитків, збір плати за проїзд, перевірка проїзних квитків та документів, що є підставою для безкоштовного проїзду
кухар	1 310	виготовлення овочевих салатів та салатів з риби для реалізації в торгівельній мережі.
кухар	1 500	Готувати страви та кулінарні вироби. Проводити процеси первинної куліарної обробки сировини, здійснювати допоміжні роботи для приготування різних страв, дотримуватись правил гігієни та санітарії, здійснювати порціонування та роздачу страв
кухар	1 500	Готувати страви української кухні, (закуски, салати) фірмові страви згідно з технологією приготування, слідкувати за станом кухонного обладнання, підтримувати в належному санітарному стані робоче місце. Графік роботи тиждень через тиждень.
кухар	1 218	Приготування перших та других страв. Обслуговування відвідувачів їдальні.
кухар	1 218	приготування холодних та гарячих страв та закусок, організація фуршетів та виїзних акцій
кухар	1 350	приготування холодних та гарячих страв, організація бенкетів та фуршетів
кухонний робітник	1 300	первинна обробка продуктів для приготування страв, приготування перших, других страв та салатів
лікар-фізіотерапевт	1 050,00	"Огляд дітей і призначення процедур, навички роботи з дітьми-інвалідами. Робота на 0.5 ставки."
майстер з ремонту	2 500	прийом та ремонт інструменту (бензоелектротехніка)
майстер зміни	2 300	організація роботи зміни(20 осіб) по садці та вивантаженню цегли, знання технології виробництва цегли, роботи устаткування у виготовленні стінових та в'язучих матеріалів
майстер цеху	1 400	знання технології виготовлення готової продукції з риби та морепродуктів, ведення технологічної документації та технологічних карт.
Маляр	2 000	вміння користуватись малярними установками(покраска металевих поверхонь), знання правил техніки безпеки, покраска автобусів, тролейбусів та їх складових
Маляр	1 800	ремонт сходових кліток в житлових будинках, виконання малярних робіт, малювання сходових кліток, підтримання споруд в належному стані, проведення поточних ремонтів, забезпечення розхідними матеріалами, інвентарем
машиніст (кочегар) котельної	3 000	опалення котлів, технічний ремонт, забезпечення дотримання техніки безпеки, санітарно-гігієнічних вимог, відповідальність за збереження палива біля котельні; обов'язкова наявність посвідчення
машиніст автогрейдера	1 300	укладання, ремонт доріг в приватному секторі, на територіях підприємств та організацій, обов'язковий досвід роботи, наявність прав грейдериста

Крім того є багато інших вакансій, за додатковою інформацією звертатися за адресою: м. Луцьк, вул. Ярошука, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68

Генеральне Консульство Республіки Польща в Луцьку
Волинська організація Національної Спільноти художників України

IV МІЖНАРОДНИЙ ПЛЕНЕР ІКОНОПИСУ В ЗАМЛИННІ НА ВОЛИНІ

VI МІЖНАРОДНИЙ ПЛЕНЕР ІКОНОПИСУ В НОВІЦІ ПОЛЬЩА

Projekt jest współfinansowany ze środków finansowych otrzymanych z Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach konkursu na realizację zadania «Współpraca z Polonią i Polakami za granicą w 2014 r.» Za pośrednictwem Fundacji „Wolność i Demokracja”

